

Katoliški glas

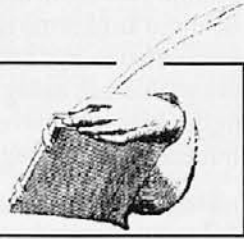
Settimanale - Spedizione in abbonamento postale - Pubblicità inferiore 50%

Redazione - Uredništvo: Riva Piazzutta, 18 - 34170 Gorizia - Gorica - Tel. 0481/533177 - Fax 0481/536978

Poduredništvo: 34133 Trieste - Trst - ul. Donizetti, 3 - Tel. 040/370846 - Fax 040/633307 - Poštni t/rn 10647493 Zadruga Goriška Mohorjeva

TAXE PERÇUE	GORIZIA
TASSA RISCOSSA	ITALY

NAŠ UVODNIK

Radi poslušamo?

Današnji človek čuti skoraj fiziološko potrebo po govorjenju, izražanju svojih misli in čustev. Njegova temeljna potreba ostaja ta: najti nekoga, s katerim bi lahko govoril. Celotno časopis in revije imajo posebno rubriko za bralce, množijo se radijski in televizijski forumi, vedno več je radioamaterjev, v cerkvenih krogih pa se pojavljajo »kraji poslušanja«; tudi iskanje psihoterapevta in napisi po mestnih zidovih so izraz velike potrebe po nekem, s katerim se pogovoriti.

Če se pa že hočemo resnično pogovoriti, moramo imeti ob sebi človeka, ki nas posluša. In prav tu se začne težava. Danes redko najdemo človeka, ki ima čas, voljo in veselje koga poslušati, se z njim ustaviti, se uvesti zraven njega, izpovedati doživeto veselje ali občuteno žalost. Mrzlično tekanje je dandanes splošna manija, ki nas je več ali manj vse okužila; zaradi nje se nam vedno in povsod mudi. Radi bi živeli sto metrov pred sabo in imamo zato stalno občutek, da zaostajamo. Naglica pa nikakor ni ne vrednota ne čednost; je kvečjemu bolezen.

Težko je najti človeka, ki bi hotel in znal poslušati. Današnji način in ritem življenja sicer res ne navajata človeka k poslušanju. Gre za tako splošno bolezen, da lahko najdemo primere tudi med duhovniki: hitijo po opravkih, pripravljajo srečanja in proslave, gradijo sicer potrebne strukture in tako morda nimajo dovolj časa, da prisluhnejo osebi, ko je vendar to njihova naloga. Raje se srečujejo s skupino kot pa s posameznikom.

Današnja družba nagrajuje tistega, ki zna lepo govoriti, se lepo predstaviti, v javnosti... igrati. To je značilnost predvsem naše zahodne kulture.

Toda: ali nas je kdo sploh učil poslušati? Kdo nam poudarja, da je poslušanje osebe delikatno in izbrano dejanje ljubezni do bližnjega, dar humanosti človeka, ki sprejme nase težave bližnjega? Prišli pa smo do tega, da je vselej bolj koristno in zanimivo od mnenja drugega človeka to, kar lahko mi povemo. Zato smo lahko pravi profesorji v govorjenju, toda analfabeti v poslušanju.

Lahko bi se zdelo, da je poslušanje nekaj pasivnega. V resnici pa je aktivno dejanje, ker zahteva od nas voljo in notranje duhovno ravnovesje in mirovanje. Poslušati ni lahko. Poslušati pomeni zaukazati si molk in dati prednost bližnjemu; on postane protagonist srečanja.

Ali se sploh zavedamo, koliko nas poslušanje lahko bogati?

Kolikor bolj bomo razpoložljivi za poslušanje, toliko bolj bomodosegli višjo stopnjo človečnosti. Po tem bogastvu stremimo!

g.s.

Sedemdesetletnica Goriške Mohorjeve družbe

leto 1995. Letos so pri GMD izdali Koledar Goriške Mohorjeve družbe za leto 1995, zaključni, dvajseti snopič Primorskega slovenskega biografskega leksikona, knjigo Alojza Rebule Vinograd rimske cesarice in zgodnje pisateljeve novele ter knjigo Zorka Jelinciča Pod svinčenim nebom, ki nosi podnaslov Spomini tigrovskega voditelja.

Letos je GMD izdala izven redne zbirke se Križev pot Ljubke Sorli in Franka Žerjale, Črepinje Ljuba Marca, knjigo Rafka

Dolharja Od Trente do Zajzere s podnaslovom Julius Kugy, slovenske gore in slovenski ljudje ter knjigo Viktorja Godniča Podoba v službi resnice. V tisku pa ima še dve knjigi: delo Diomire Fabjan Bajc Dve muhi na en mah - Due piccioni con una fava. Knjiga je slovensko-italijanski frazeološki slovar. Druga knjiga v tisku pri GMD pa je Zbornik simpozija o Francu Jezi in je delo več predavateljev na srečanju, ki so ga letos spomladi posvetili temu velikemu borcu za svobodno Slovenijo.

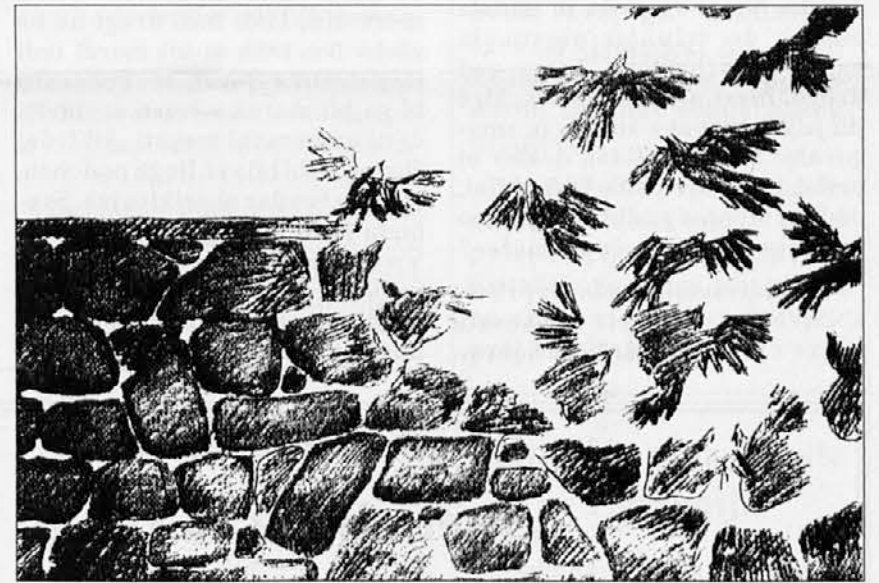
Ob Božiču

Ob Božiču... se vrtijo na velikem ekranu »najlepši« filmi (polni nasilja in pornografije). Ob Božiču... dobite po trgovinah nove luksuzne avtomobile, krzna, potovanja v eksotične kraje.

Vse to ob Božiču!

Toda ali je ob Božiču med nami še mesto za revnejše ljudi, za družine, ki komaj pridejo do konca meseca s štetim denarjem, za upokojece z minimalno pokojnino?

Toda, toda... ali se ni ob Božiču rodil Kristus?

Zidovi ne nastajajo sami...

Slovenska televizija - Slovenci zadovoljajte se z obljubami

Človek ima vtis, da se italijanski politiki na pobudo krajevne desnice tako vedejo do Slovencev v naši deželi: eni obljublajo, drugi (prisotni) ne dajo.

Bo kmalu dvajset let od slovenskega podpisa v prid slovenske televizije in še vedno nas napajajo z obljubami. Tega ne prenesemo več. Koliko je italijanskih TV-programov na Koprski televiziji? In vendar si nekateri upajo trditi, da hočemo (in imamo) preveč privilegijev. Obračamo se do politikov v Sloveniji in na naše najvplivnejše bralce, naj posežejo, da se problem čimprej reši.

Hočemo slovensko televizijo, ker nam pripada!

Bo kmalu prišlo do skupnega zastopstva?

Bo pri pogajanjih za skupno predstavništvo Slovencev v Italiji v kratkem prišlo do razpleta? Tako namreč kaže potem, ko so se po daljšem premoru sestali na sedežu Slovenske skupnosti v Nabrežini predstavniki strank in organizacij, v katere so tradicionalno vključeni Slovenci v Italiji. Srečanje je bilo v četrtek, 1. t.m., za zaprtimi vrati. Na njem so bili potrjeni tisti kriteriji, ki so bili oblikovani na prejšnjih javnih srečanjih za skupno zastopstvo. Glavna tema pogovorov se je nanašala na vprašanje začasnega zastopstva Slovencev v Italiji; ta mora sloneti na osnovi, ki jo predstavlja skupni zakonski osnutek za zaščito slovenske manjšine, ki so ga pred

dobrim letom oblikovale najpomembnejše komponente naše skupnosti. Zastopstvo morajo sestavljati predstavniki slovenske stranke in organiziranih slovenskih skupin v italijanskih vsedržavnih strankah, ki imajo za to pooblastilo s strani deželnih vodstev svojih strank (seveda morajo iste stranke sprejeti skupen zakonski osnutek kot minimalno osnovo), ter krovni organizaciji SKGZ in SSO ter predstavniki slovenskih društev iz videmske pokrajine, ki jih samostojno določijo društva. V kratkem naj bi prišlo še do enega javnega srečanja, na katerem bi bilo

vprašanje začasnega zastopstva dokončno rešeno. V okviru priprav na to srečanje bodo predstavniki slovenske konzulte pri Severni ligi seznanjeni z zaključki s četrtkovega srečanja in bodo vabljeni na srečanje pod pogojem, da se z navedenimi kriteriji strinjajo.

Kaže torej, da se je razprava o skupnem zastopstvu le izvlekla iz pat pozicije, v kateri je bila že več tednov, potem ko so nekatere komponente naše skupnosti, zlasti SKGZ in Demokratični forum (bivši socialisti), sporočile, da se ne bodo več udeleževale srečanj za oblikovanje skupnega predstavništva, do-

kler se ne izjasnijo zadeve okoli nekaterih posameznikov, ki naj bi rušili enotnost Slovencev v Italiji s stališči, ki si bila bolj destruktivnega kakor konstruktivnega značaja. Mišljeni so bili zlasti slovenski predstavniki Severne lige, še bolj pa »tretja krovna organizacija« SGPS oz. njen predsednik Boris Gombač, ki resnici na ljubo nastopa večkrat s stališči, ki so bližja tržaškemu desničarskemu krogu in strankam t.i. Pola svoboščin kot pa stališčem, ki jih iznašajo tradicionalne komponente naše manjšine. Sicer je treba tudi povedati, da je bila levičarska komponenta naše skupnosti že na

začetku skeptična do predloga Slovenske skupnosti o oblikovanju t.i. Narodnega sveta. Mnogi so se sklicevali na Enotno delegacijo, ki je bila dolga leta nekakšen skupni organ, s katerim smo se Slovenci v Italiji obračali na Rim in Ljubljano (do 1. 1991 tudi na Beograd), oz. na njeno izboljšavo in so bili pri tem kritični do oblikovanja novega modela skupnega predstavništva, a so ga na koncu vendarle sprejeli. Četrtekovo srečanje daje upati, da bo vsaj do začasnega sporazuma vendarle prišlo, o pravem Narodnem svetu (imenujmo ga kar tako) pa bo morala še teči beseda.

Ivan Žerjal

Bog je tvegaj

»Prekovali bodo svoje meče v lemeže, svoje sulice v vinjake.«

Izaija je napisal ta stavek kakšnih 740 let pr. Kr. Kakšnih 2700 let že čakamo, da bi vojaki nesli svoje meče in sulice v kovačijo, da bi kovač orožje prekoval v orodje ali - po naše povedano -, da bi tanke spreobrnili v traktorje, pištole pa v motike. Pa še nič! Kdaj se bo izpolnila Izaijeva napoved? Koliko časa bomo morali še čakati? Mar res do sodnega dne?

In ta hudobni in nerodni človek naj bi bil celo po božji podobi ustvarjen? Petdni je Bog ustvarjal, pa ničesar »po svoji podobi«, šesti dan, v petek, pa se je pogledal v ogledalo in ustvaril človeka. Pa ni imel ravno posrečene roke. Tista glina ga ni ubogala; prav kmalu, da, takoj postvarjenju je samizkusil, da mu delo ni kdovekako uspešno. Vse ostalo stvarstvo od mikro do makrokosmosa je začelo dobro delovati, kakor mu je naročil, le človek, to edino po božji podobi ustvarjeno bitje, je odpovedal.

Da bi pomanjkljivosti odpravil, je brž v začetku obljubil Odrašenika. Ta naj bi popravil, dopolnil, kar Njemu ni uspelo. Ta naj bi človeka odrešil in ga s stvarstvom vred poveljčal. Ta, njegov Sin, naj bi končno dosegel, da bi kovač meče prekoval v lemeže. Toda nič.

Dolgo je bilo treba čakati, dolg je bil tisti prvi advent od Adama do Jezusa. Vmes so rasla in padala mesta; do trinajst plasti jih naštevajo arheologi, drugo nad drugo. Mest ni rušil potres. Meč jih je zravnal z zemljo in zmagovalec zopet pozidal, dokler ni prišel nov sovražnik in pobijal, podiral in zopet gradil. Kdaj bomo torej »prekovali meče v lemeže«?

Pa je Odrašenik končno le prišel, a človeštvo ni hotelo prekovali mečev v pluge. Kaj še! Šele nabru-

silo jih je, jih izpopolnilo. Dva najst generacij prvih kristjanov je že s krstom takorekoč podpisalo tudi mučeniško smrt. In kdo bi si upal popisati gorje, ki smo ga ljudje - podobni samemu Bogu - nagrmadili v dva tisoč letih krščanstva, in to z evangelijem v eni pa z zakramenti v drugi roki? Meči so ostali meči, sulice sulice! Ali je torej človeštvo potreben še en advent? Kako dolg bo? Da bi jaz učakal njegov konec, mi še na misel ne hodi. Preveč je prepričljiva preteklost, strjena krizogovine, učiteljice za prihodnost. Da, Bog je tvegaj. Ni toliko tvegaj, ko je pet dni ustvarjal vesolje. Tvegaj je, ko je ustvarjal - v petek! - človeka, in sicer po svoji podobi. Tvegaj je tudi, ko je po prvem adventu v svet poslal svojega Sina. Zdi se, da je ena od božjih lastnosti ravno tvegaj. Ni tvegaj, ko je soncu določal pot, ko je zvezde pripenjal na nebesni oblok, ko je nameščal ribam plavuti in pticam peruti. Tvegaj je, ko je angelom in kasneje človeku po svoji podobi vcepil razum in svobodo in mu površ še zaupal dolžnosti majordoma nad stvarstvom. Da, tvegaj je tudi tedaj, ko je meni dovolil priti v ta svet.

V Črni gori sem služil vojaka. Na samotni kmetiji sem srečal dva fantiča. Eden je bil prost, drugi pa s kakih sedem metrov dolgo vrvjo za nogo privezan za jabloko. »Zakaj tako?«, sem vprašal očeta. »Veš,« mi je odvrnil oče, »eden ne more uiti, tako tudi drugi ne bo ušel.« No, tako bi bil moral tudi Bog storiti s človekom. Prikleniti bi ga bil moral, odvzeti svobodo, če ni nameraval tvegati. Ali tedaj človek ne bi bil več Bogu podoben, saj Bog vendar ni priklenjen. Svoboda je torej odtehtala tvegaj. V vsem vsemirju je bilo samo človeku rečeno: Na začetku je Gospod ustvaril človeka, potem pa pustil, da se sam odloča. Če hočeš,

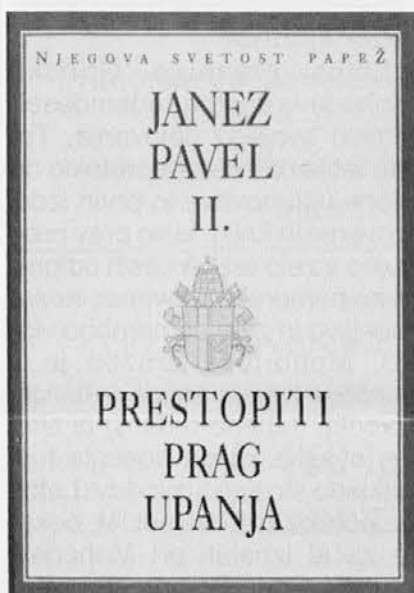
boš izpolnjeval zapovedi, od tvoje dobre volje je odvisna zvestoba. Predte je položil ogenj in vodo, roko pa boš sam stegnil, po čemer boš hotel. Nikomur pa ni ukazal, naj bo hudoben, nikomur ni dovolil grešiti (Sir 15).

Predolg je bil prvi advent, dolg postaja drugi advent. Sicer pa, kaj bi se znašal nad zgodovinskim adventom, ko je pa v mojih rokah moj mali advent, nekaj desetletij med trenutkom, ko sem prvič zajokal, in tistim, ko bom zadnjič vdihnil. Teh nekaj bežnih, silno kratkih zgodovinskih trenutkov, to so moj osebni advent, tu bom roko stegnil, po čemer bom hotel. Tudi meni je Bog dal nekaj od svojega - svobodo, tudi z menoj je Bog tvegaj.

Otmir Črnilogar

Papeževa knjiga v slovenskem prevodu

Izšel je slovenski prevod knjige papeža Janeza Pavla II. z naslovom Prestopiti prag upanja

Pastirsko pismo tržaškega škofa za advent 1994

Tržaški škof Lorenzo Bellomi je svojim vernikom v adventnem času naslovil zelo lepo pismo, v katerem se dotika vseh pomembnejših problemov sodobnega krščanskega življenja. V pismu škof poziva vernike proti vsaki obliki relativizma in nestrpnosti, ostro tudi obsoja zapiranje vase tistih kristjanov, ki »ne delujejo konkretno na področjih javnih ustanov in v socialnih, temeljnih problemih našega časa, torej na polju, kjer ima glavno besedo prav ljubezen do bližnjega.«

Škof Lorenzo Bellomi je svojemu dolgemu pastirskemu pismu dal naslov Polna doraslost v Kristusu. V pismu od svojih vernikov naravnost zahteva, da se bolj angažirajo na družbenem in političnem področju. To si je namreč tržaška škofija izbrala za temeljno temo v letih 1992-1995. Tovrstno delovanje imenuje škof »ljubezen v socialni politiki«. Nadalje se zavzema za korenito spremembo na verskem področju, saj se opira na svetega Pavla, ki pravi, da moramo doseči »doraslost v Kristusu«. Škof zahteva od kristjanov več solidarnosti in »prednostne pozornosti do ubogih in trpečih«. Krščansko življenje posameznika se mora nujno pokazati v vsakdanjem življenju. Evangelizacija in človeški napredek »morata skupno rasti in oba zahtevata dejansko uresničitev na družbenem in političnem področju.« Nadalje zahteva škof od vernikov dialog z »vsemi ljudmi poštenega mišljenja, da morajo biti mejne etnične vrednote ob središčnem položaju človeka kraji srečanja med Cerkvijo in svetom.« Škof Bellomi vabi vse ljudi dobre volje h kulturnemu dialogu. Evangelizacija in inkulturacija vere kot osnovni in neodločljivi pomen za poslanstvo

Cerkve pomenita pokoravanje Kristusovemu poslanstvu. Prav zato »je velike pomembnosti utelešenje evangelija v ambientu pojmovanja in miselnosti, v načinu presojanja, v življenjskih izbilih, v načinu človeškega, verskega in moralnega vedenja, torej tudi civilnega in družbenega.«

Msgr. Bellomi poudarja moralno odgovornost vsakega kristjana za to, kar počne v vsakdanjem življenju. Prav zaradi tega je tudi tržaška škofija priredila v mesecu decembru posveto o solidarnosti (17. t.m.), o subsidiarnosti (18.) in 20. t.m. o zakonitosti. - ZUT -

Rimski misal in berila

Od tridentinskega koncila (1. 1570) dalje je uvedla katoliška Cerkev za obred sv. maše latinski misal. Cela štiri stoletja ta knjiga vodi sveto bogoslužje in glasniki evangelija so jo ponesli skoraj v vse dežele sveta. Številni sveti možje so v teku stoletij nabirali molitveno bogastvo, prave bisere pogovora med človekom in Bogom. Nekateri deli (predvsem hvalešni pesni v mašni kanon) so dobili nespremenljivo obliko že v času med 4. in 5. stoletjem. Ta molitev je v duhu doslej povezovala nešteto rodov.

Taki avtorji so tudi v današnjem času; Cerkev je ugodila potrebi po izboljšanju in izpopolnitvi besedil. Hotela je jasneje izraziti sveti obred, pojasniti smisel in medsebojno povezanost posameznih delov in ljudstvu omogočiti širši dostop do skrivnosti Svetega pisma. To se je uresničilo z II. Vatikanskim koncilom in seveda z dejstvom, da je bil misal preveden v žive jezike božjega ljudstva. Prvi rimski misal v slovenščini je izšel leta 1975, sedaj pa uporabljamo izdajo iz leta 1992. Takoj na prvi strani beremo: Rimski misal, kakor ga je naročil prenoviti II. Vatikanski cerkveni zbor in ga je razglasil papež Pavel VI. - slovenska izdaja leta 1992.

Knjigi beril pa sta dve: z nedeljskimi in medtedenskimi berili. Nedeljska berila in evangeliji so razdeljeni v tri knjige: za leto A, B in C. Od prve adventne nedelje dalje smo sedaj v letu C. Spoštovanje Cerkve do teh knjig se kaže tudi po tem, da so bogato in umetniško okrašene; kadar se papežev ali škofov spreved bliža oltarju, drži duhovnik slovesno in vidno pred seboj evangeljsko knjigo. Gre za svete besede, svete molitve, ki jih Cerkev ohranja in izroča iz stoletja v stoletje. Skrbno pazi, da so tudi ponatisi v redu. Smo tudi mi pozorni, ko te besede poslušamo? In: ali jih samo poslušamo?

Jože

3. adventna nedelja

Vesel obraz in blago srce

Pripovedujejo, da je sveti Frančišek Asiški, vesel božji otrok in prijatelj vseh ustvarjenih bitij, nekoč opazoval enega svojih rednikov, ki je hodil okoli s kislim obrazom. »Brat, zakaj vendar hodiš tako žalosten po tem lepem božjem svetu?« ga je vprašal. »Zaradi svojih neštetihih grehov ne morem več biti vesel,« je potro odvrnil tisti rednik.

»Dragi brat,« mu je ljubeznivo dejal Frančišek, »ta žalost v tvojem srcu naj bo znana le Bogu. Prosi ga, naj ti usmiljeno odpusti tvoje grehe in ti vrne veselje. Bratom moraš vedno kazati vesel obraz. Božjemu otroku se prav nič ne poda, če hodi po svetu z namrščenim in pobitim obrazom!«

Berili tretje adventne nedelje nas spodbujata k veselju in to povabilo tudi utemeljuje. Prerok Sofonija potrtemu izvoljenemu ljudstvu kliče: »Vrskaj, sion-ska hči! Veseli in raduj se iz vsega srca! Gospod te je rešil obsodbe!« Mogoče se nam zdi pretirano, da bi od veselja vriska-

li. Pa bi morali, če bi trdno verovali, da je Jezus naš Odrašenik, ki nas osvobaja in daje našemu življenju smisel. Gotovo ste že doživeli ali videli, kakšno vriskanje nastane, če nogometiši, za katere ljudje navijajo, dosežejo gol. Med tistimi, ki tam vriskajo, je gotovo vsaj nekaj ljudi, ki so bili pri nedeljski maši, pa so se tam držali z dolgočasno, čeprav se pred njihovimi očmi dogajalo vse kaj večjega kot na nogometnem igrišču!

Apostol Pavel je vernikom v grškem mestu Filipi zapisal besede, veljavne za kristjane vseh časov in vseh starosti: »Veselite se v Gospodu, in to zmeraj; ponavljam vam, veselite se. Vaša dobrota bodi znana vsem ljudem. Gospod je blizu.« Vzrok ali razlog našega veselja je dejstvo, da je Bog blizu, da je Jezus, naš prijatelj, z nami. To nas spodbuja k dobroti, blagosti. Tam, kjer živimo: v svoji družini, v šoli, na delovnem mestu, med sosedi moramo znati delovati pomirjevalno.

Človek, ki je tako vesel, da od veselja kar prekipeva, čuti potrebo, da svoje veselje deli s kom drugim, z vsemi, ki jih sreča. Tako se njegovo veselje pomnoži. Saj smo izkusveno doživeli, kako se naše veselje množi vsakokrat, ko svoje srce odpremo drugim, ko z drugimi delimo svoje imetje, ko pomagamo potrebnim. K takšnemu veselju, ki bogati nas in druge, nas navaja adventni klicar Janez Krstnik. Na vprašanje, kaj naj storimo oprijemljivega, odgovori tudi sam, kakor je govoril tistim, ki so prihajali poslušati njegove sporne pridige ob Jordani: »Kdor ima dve suknji, naj ju deli s tistim, ki je nima, in kdor ima živež, naj ravna enako.« Francoski pisatelj Antoine de Saint-Exupéry, ki ga ves svet pozna po njegovi čudoviti knjigi Mali princ, je zapisal: »Kruh, ki ga delimo z drugimi, ima okus brez primere.« Lahko rečemo: ima božanski okus, božji okus, okus po Jezusu, ki se nam daje, da bi tudi nas naučil dajanja.

Silvester Čuk

Življenjski jubilej dekana Franca Rupnika

Župnik in dekan v Kobaridu Franc Rupnik je te dni slavil sedemdeseti rojstni dan. Rodil se je 23. novembra leta 1924 v Zadlogu pri Črnem vrhu nad Idrijo. Po študiju v Gorici, Vidmu, bogoslovju v Gorici in nato v Ljubljani je leta 1948 pel novo mašo. Nekaj časa je slavljenec služboval v Spodnji Idriji, že leta 1972 pa so ga imenovali za župnika v Kobaridu, kjer je dekan še danes.

Franco Rupnik je vesten pastir in izreden kulturni delavec, posebno ga poznamo kot vidnega slovenskega izobraženca, katerega zanimanje se ne ustavlja na slovensko-italijan-

ski meji, ampak ga zanimajo vse kulturne in narodne pobude na obeh straneh meje. G. Franc Rupnik je znan tudi kot imeniten izvedenec za zvonove, tako da so ga pri koprski škofiji celo imenovali za uradnega kolavdatorja zvonov.

Posebne zasluge pa ima g. Rupnik za narodno delo med beneškimi Slovenci, saj se veliko oglašja v njihovem listu Dom, od vedno pa je zglede skrbel za narodno zavest na obeh straneh meje. Slavljenec je naš redni dopisnik in mu tudi zato uredništvo Katoliškega glasa kliče iz vsega srca na mnoga leta!

POGLED V SLOVENIJO

Političnim strankam naklonjenost volilcev enakomerno razdeljena

Na lokalnih volitvah v nedeljo so volilci (sicer kar nizko udeležbo) svoje glasove v glavnem enakomerno razdelili posameznim strankam. V prvem krogu volitev so izvolili župane petdesetih novih občin, v drugih občinah (vseh je v Sloveniji 147) pa bo za županska mesta odločal drugi krog volitev v nedeljo, 18. decembra. Vendar prve nepopolne in neuradne ocene kažejo na prevladujoče uspehe strank slovenske pomladi, v njihovem okviru pa zlasti na uspeh Slovenskih krščanskih demokratov. Slednji so na Primorskem postali prva stranka v novih občinah. Kandidat socialnih demokratov je zmagal v tekmi za župana na Jesenicah in v Šoštanj. V Ljubljani bodo o novem županu odločali v soočanju med dr. Dimitrijem Ruplom in dr. Francetom Bučarjem. V Kopru je bil v prvem krogu ponovno izvoljen za župana kandidat Združene liste socialnih demokratov Aurelio Juri. Kranjčani pa, sodeč po prejetih glasovih, še zmeraj najbolj zaupajo Vitomirju Grosu. Predvolilna kampanja je bila srdita, polna nizkih udarcev in obračunavanja med strankami, politiki in marsikje tudi med kandidati za funkcije v novih občinah. Po svojih metodah je obdobje pred volitvami bolj spominjalo na balkanske vzore kot pa ustrezalo merilom, kakršna veljajo v zahodnih demokratičnih državah ob volitvah. Edina ustanova, ki je ohranila svoj ugled in moralni prestiž, je bila katoliška Cerkev, čeprav so razne

stranke in posamezni politiki (prednjačil je predsednik Slovenske nacionalne stranke Zmago Jelinčič) tudi njo napadali.

Najbolj spretno je predvolilno kampanjo vodila Socialdemokratska stranka oziroma njen predsednik Janez Janša. S svojo knjigo Okopi je povzročil preplah med politiki, nosilci prejšnjega režima. Janša napada, obsoja in dokazuje, kar pri prizadetih vzbuja bes in grožnje, da bo moral predsednik socialdemokratov svoje obtožbe in trditve (po eni izmed njih naj bi predsednik nekdanje jugoslovanske vlade in Partije Mitja Ribičič s kolom ubil nekaj fantov, ki so prišli v partizane) dokazati pred sodiščem. Janez Janša je s svojo knjigo in javnim nastopanjem seveda najbolj meril proti svojemu največjemu nasprotniku. To pa je predsednik države Milan Kučan, ki naj bi bil vodja tako imenovane Organizacije. Slednja združuje ljudi iz bivšega komunističnega režima, ki da še zmeraj obvladujejo Slovenijo.

Med volilno kampanjo so predstavniki vlade Janeza Drnovška nekateri poslanci ogradili Ustavnemu sodišču, češ da je pri pogovorih z Italijo prekršil ustavo in pooblastila. Predložena je interpelacija proti obrambnemu ministru Jelku Kacinu z obtožbo, da v slovenski vojski izvaja čistke in politiko, ki so po volji sedanji vladni koaliciji. Prišlo je tudi do razkola med štirimi tvorci slovenske pomladi. Franci Zavrl je obtožil Janšo, da ga je v zaporu

izdal, drugi trije obsojenci pred vojaškim sodiščem bivše države pa so v skupni izjavi omenjeno trditev odločno zanikali. Med predvolilno kampanjo je bil izpostavljen hudim napadom in blatenju tudi predsednik Slovenskih krščanskih demokratov Lojze Peterle.

F.Z.

40 let SKGZ

V teh dneh praznuje SKGZ 40-letnico delovanja. Svojega jubileja ne proslavlja v evforiji nekegaviška, ki je že mimo, saj je bila slovenska krovna organizacija krepko redimentirana na idejnem področju zaradi padca svetovnega komunizma, predvsem pa zaradi razpada Jugoslavije in propada komunističnega režima v Sloveniji. Močno je bil prizadet tudi njen gospodarski potencial. Kljub tem ugotovitvam pa je treba vendarle priznati, da je to zdaleka gospodarsko najmočnejša organizacija Slovencev v Italiji in da s svojimi ljudmi drži pri življenju lep del vsega našega organiziranega življenja v kulturi, gospodarstvu in športu. Zaradi SKGZ-japomembne delne manjšine lahko dela in ustvarja v slovenskem okolju in uveljavlja manjšini ugodne prijeme. Že zaradi tega bi hoteli tej krovni organizaciji zato čestitati in ji privoščiti še nadaljnje uspehe.

Naši pomisleki pa butnejo s silo na dan, ko pomislimo, kaj bi lahko SKGZ (in z njo vsa manjšina) dosegla v preteklosti in danes, če bi znali njeni ljudje gledati na našo stvarnost in na druge komponente manjšine mimo ideoloških in političnih interesov, ki so jo veskoti pogojevali in zaradi katerih je vprašljiva tudi njena vloga v prihodnosti. Nepotrebno se nam zdi opozarjati na ozkosrčnost mnogih njenih voditeljev, ki so zavestno

zamolčevali vlogo in delo drugače mislečih Slovencev in ju kazali v napačni luči rojakom v domovini. To je tako vplivalo na odločujoče dejavnike v Sloveniji, da so zagrešili hude krivice proti enemu delu manjšinskega telesa; tako hude, da jih nobena prihodnja Slovenija ne bo mogla popraviti. Vest so si vodilni krogi pri SKGZ-ju od demokratizacije v Sloveniji oprali z opravičilom, da so politične razmere v svetu pač to terjale od njih in da so se v višjem interesu pač tako opredeljevali. Iskreno povedano, mi tega preprosto ne moremo verjeti, razen če SKGZ ne prizna, da je tudi sama tvorila celoto z omenjenim enoumnim režimom in da je tako ravnala neprisiljeno. Tako priznanje pa bi seveda zahtevalo spremembo drže in stališča v drugačno pripravljenost na dialog, kar zadeva skupne koristi celotne manjšine. To pa se ni zgodilo, če ne le v minimalni meri. Kaj torej še drži skupaj to organizacijo, če so res odpadli idejno-politično-državni nagibi? Krovna organizacija ostaja monolitna v svoji tradicionalni sestavi, ki jo poznamo od vsega začetka zaradi gospodarskih interesov, nad katerimi je obdržala vse možno pokroviteljstvo, čeprav se dobro zaveda, da so pravzaprav sad vlaganj, za katerimi je bil tako prej kot danes ves slovenski narod, ki je tista sredstva ustvarjal in jih posredoval. Kar so torej pri SKGZ-ju skrbno zbrali in podpirali, ni izključna last enega samega dela manjšine, ampak vseh njenih slovenstvu zvestih komponent. Še težje posledice pa so imele izbire na političnem področju, ko je SKGZ zavestno in dosledno navajala vse komponente manjšine, do katerih je imela pristop, naj se vključujejo v italijanski levičarski tabor. To je morda za vedno preprečilo nastanek skupne manjšinske politične organizacije,

ki bi znala učinkoviteje braniti vsesplošne interese naše skupnosti. Če so torej pri SKGZ-ju pripravljene sprejeti naše prizadeto voščilo ob njenem visokem jubileju, naj to izzveni kot spodbuda, naj se odpojejo predvsem objestnosti, s katero so se - vzvišeno nad predlogi in kritikami drugih - postavljali na čelo naše celotne skupnosti.

Pomagajmo poplavljenecem

Katoliški glas se je odločil, da bo priskočil na pomoč ljudem, ki so v Italiji potrebni pomoči zaradi hudih poplav, v katerih so utrpeli veliko škodo. Katoliški glas se obvezuje, da bo vse prejete denarne darove v ta namen izročil osebno poplavljenecem prek svojega urednika. Izročil jim ga bo pred Božičem kot naše božično darilo in naš solidarnostni prispevek.

Vsi, ki želite poplavljenecem pomagati, lahko oddate svoje prispevke na upravi Katoliškega glasa ali pa jih na upravo pošljete. Že vnaprej lepa hvala!

POLITIČNO DOGAJANJE V ITALIJI

Volitve nagradile opozicijske stranke

Delne upravne volitve v Italiji so potrdile, da se za sedanjo vladno koalicijo začenja zaton, čeprav ne bo neposrednih učinkov na vladno zavezništvo, vsaj za zdaj ne. Buttiglione začenja žeti sadove svoje pametne politike, nagrajen pa je bil tudi zaradi pogumne izbire, ki mu je narekovala zavezništvo z Demokratično stranko levice: D'Alema je postavil pogoj, da se odpoje skrajni levici, kakor je tudi Berlusconi postavil pogoj za morebitno sodelovanje z odpovedjo Finijevi desnici. Gibanje Forza Italia, ki si verjetno ne bo znalo ustvariti lastne strankarske strukture, se je raje obe-

silo na novofašistično stranko, ki jo že zdaj močno pogojuje in jo bo v prihodnje še bolj. Odločujoče pa bo stališče Severne lige: Bossi se zave da nerodnosti zveze s Finijem, vendar bo držal pokonci to vlado, dokler se mu bo splačalo, to se pravi, dokler bo imel za sabo volilce. V nedeljo je dobil potrditev, da so mu volilci še zvesti, zato je pričakovati, da se mu z vladno krizo ne bo preveč mudilo. Berlusconi pa ne bo moral na lastni koži spoznati, da bo z golim besedičenjem lahko prepričal le najbolj preproste volilce, trajnejšega učinka pa ne bo dosegel.

- S

Iz Beneške Slovenije

V državnem vrtcu v Tipani so od 14. novembra uvedli dopolnilne popoldanske ure v slovenskem narečju tega kraja. Zaradi krčenja urnika na same popoldanske ure so se starši učencev obmili na občinsko upravo, da bi skupaj našli najprimernejšo rešitev. Naseji, ki je bila v občinski dvorani, so bili poleg župana in staršev prisotni tudi predstavniki Zavoda za slovensko izobrazbo iz Špetra; ta inštitut je bil namreč poverjen za organizacijo in dovršitev tega projekta, ki sta ga odobrila občinski svet ter izvršni odbor in so ga podprli tudi šolski organi. Glavni cilj didaktičnega programa je poglobitev oz. utrditev domačega slovenskega jezika v vseh šolskih vzgojnih dejavnostih. Slovenski pouk bo potekal do konca šolskega leta, občinska uprava in organizaciji pa čakata od dežele finančna sredstva, ki jih določa zakon, kajti tako bodo lahko podpisali redno pogodbo.

Slovenski dialekt iz nadiške doline bo glavni gost tudi v četrtek, 8. decembra, v Špetru. Ob 15. uri bo v občinski dvorani potekal svojevrsten natečaj Naš domači jezik; vpisani (teh je okoli trideset) bodo morali v petih minutah dokazati s petjem ali govorjenjem, kako poz-

najo domači slovenski jezik. Med udeleženci moramo omeniti tudi zbor Pod lipo ter Matajur; žirija bo imela na koncu torej res težko nalogo. Omeniti moramo še dva pomembna dogodka, ki bosta v Špetru, in sicer dve predstavitvi novih knjig v Beneški galeriji. Danes ob 18. uri bo kulturno društvo Rečan predstavilo knjigo Topolo-Topolove, prisotni bodo tudi avtorji oz. raziskovalci M. in R. Gariup ter R. Rucl. V soboto, 10. decembra, bosta vedno ob 18. uri na vrsti dve ilustrirani pravljici: Rene anreča, objavljena in prevedena v devet jezikov, ter Slavček z dolgega kamna, v sodelovanju med zadrujo Lipa in Mladinsko knjigo iz Ljubljane.

Omenili smo že odločitev rezijanske in špeterske občinske uprave, da se postavijo dvojezični napisi. Špetar je sicer že imel svoje napise v domačem jeziku, vendar so jih »neznanici« odnesli. V teh dneh sta občini izpolnili svojo obljubo in postavili v vaseh nove table z imenom v italijanskem in domačem slovenskem jeziku. Nekateri naši sodržavljanji torej ne le poznajo 6. člen italijanske ustave, temveč ga tudi spoštujejo, t.j. uresničujejo.

Erika Jazbar

Katoliški glas dobite v Sloveniji:

Ljubljana: na Mačkovi 6
Maribor: v ul. V. Kraigerja 2
Nova Gorica: v cerkvi Kristusa Odrešenika

Za poplavljenec: N.N. Peč 100.000; Albina Copic-Gorica 40.000; druž. Kragelj-Gorica 100.000; A.R. 10.000; N.N. 100.000; L.S. 20.000; skupina žena iz Škednja 50.000; O.L. 20.000; N.N. 50.000; N.N. Mavhinje 50.000; N.N. 100.000; Karel Vuga 100.000; N.N. ob obletnici smrti Nadje Dolenc Žerjal 50.000; J.B. 50.000; Hrv. 30.000; Marina 200.000; Svetka 50.000; M.K. 200.000; Roman Vuga 100.000 lir.

Popravek: v prejšnji številki KG je med darovi za poplavljenec pomotoma izpadel kraj darovalcev, in sicer: cekveni pevski zbor iz Mavhinje je daroval 100.000 lir.

Sovodenjci za poplavljenec: Peter Vižintin 200.000; druž. Bizjak Marica 200.000; Karmela 10.000; N.N. 150.000; Gulin G. 100.000; N.N. 50.000; M.P. 110.000; Branko Tommasini 20.000; druž. Batistič Milocco 100.000; R.R. 100.000; Peter 50.000 lir.

Nabirka v prejšnjih številkah je znašla 6.883.500 lir. Skupaj z današnjo je znesek 9.393.500 lir.

Zakaj se na Balkanu zrcali sodobni svet

Ko v vsakdanjem časopisju berem o bosanski tragediji, ko gledam slike trpečih ljudi in okrvavljene zemlje, ne morem mimo dejstva, da sem tudi sam šel skozi tiste kraje in med tiste ljudi. Spomnim se razposajenih maturantov, ki so se poleti pripeljali v te kraje. Želim povedati, da sem se vrnil z lepo podobo. In verjamem, da je ta, ki jo nosim v spominu, resničnejša od današnje.

Vprašujem se, zakaj se vse te grozote dogajajo prav tam, kjer stoletja in stoletja stojijo cerkve katoličanov in pravoslavnikov, mošeje muslimanov ter hebrejske sinagoge. Kako morem združiti krutost Srbov z lepoto njihovih cerkev? Kako naj sprejemem hrvaški nacionalizem in njihovo gorečnost za katoliško Cerkev? Kako naj se srečata bosanski partikularizem in širina Andričevega ustvarjanja? V resnici nikjer kot na Balkanu ni razdvojenost tako izkustveno oprijemljiva. Zdi se, da napaja vso kulturo. Celo tujec, ki vstopi v ta svet, se ne more izneveriti oprijemu in pronicljivosti te

resničnosti. Hodiš po tesnih ulicah starega dela balkanskega mesta in kaj kmalu lahko po vsem telesu začutiš težo, ki jo na te ljudi stoletja in stoletja zvrča razdvojenost. Razen otrok je vse drugo popolnoma indiferentno vsaki novosti, saj te pridejo in odidejo, Balkan pa ostane. Tako so se tukaj bojevali rimski cesarstvi, Turki in Madžari Avstriji, Nemci, Italijani... Balkan je nastal in ostal. Ljudstva so gledala njihovo samoto in kulturno-bivanjsko razdvojenost ter se starala. Danes se zdi Balkan izredno star in umirajoč.

»ZDA in Hrvaška sta sklenili vojaški dogovor; ruski minister Kozirev predlaga konfederacijo med bosanskimi Srbi in Srbijo; optimistična misija Boutrosa Ghalija v Sarajevu se je spremenila v popolno polomijo; bosanski Srbi zadržujejo modre čelade kot talce; Natova letala so le preletela srbske postojanke; predsednik Nata je izjavil, da je Bihać dokončno pod srbsko oblastjo.« Ko prebiram take novice, se zamislim nad sabo, nad našo civilno družbo, nad Evropo in

njeno kulturo, ki je obvladala svet. Vse je vsakomur postalo popolnoma indiferentna stvarnost, kvečjemu le še tema za pogovor. Tudi v Bruslju ali v New Yorku se je srečevanje skupin, ki obravnavajo vojno v Bosni, spremenilo v popoln formalizem. Predstavniki in ministri se srečujejo in razpravljajo, medtem ko vsak od njih ve, kako se bodo ta in druga srečanja končala. Vse daje vtis, da je samo diplomatska igra, ki se obnavlja ob vsaki tragediji. In prav to daje celotni družbi tisto težko in mučno vzdušje, ki spominja na Balkan. Navsezadnje - si mislim - je Balkan tudi v nas, v naši natranjosti, del civilizirane evropske kulture. Drugače ne more biti, kajti zakaj obtožujemo jugoslovanske narode nasilja, ko se v »najnaprednejši« državi Evrope otroci med seboj mrzlično pobivajo? Zakaj obtožujemo te narode spletkarjenja, medtem ko so evropske velesile nad Balkanom vedno spletale svoje mreže? Zakaj jih obtožujemo vojskovanja, ko jim želimo vsiliti mir z orožjem? Zakaj smo podpirali jugoslovansko državo, ki je obstajala, dokler jo je eden ali drugi blok denarno podpiral, medtem ko ravno Zahodna Evropa ohranja razdaljo z ostalimi Evropejci (glej evropsko porazdelitev na članice in nečlanice EU po sprejetju Avstrije, Švedske, Vzhodne Nemčije), z organizacijo, ki sloni izključno na ekonomskih kriterijih?

IZ FILMSKEGA SVETA

Za reklamo so ameriški producenti vložili astronomsko vsoto denarja, pa je na nas vsa teža propagande za ta novi Disneyev film. Z odločnostjo zavračamo zamisel letošnje decembrske pričakovane uspešnice, ki nam med drugim predloča človeško življenje in zgodovino na maniheistični način: na eni strani stoji samo dobro, na drugi pa samo zlo: hijene v filmu predstavljajo totalitarno oblast nacizma v službi trinoga (ki naj bi predstavljal Hitlerja), na drugi strani pa so ljudje v najboljšem redu. Gre za lažno in izkrivljeno podobo stvarjenja in učlovečenja. Zlo je namreč tragična resnica in ga ne najdemo samo na eni ali na drugi strani. Dobrota pa, v risanki prikazana zelo sladkobno, vedno premaga zlo; tudi to povsem ne drži. Dobro in zlo sobivata in

Kralj lev

zgodovino lahko dobro razumemo, le če priznavamo onstranstvo. Naivno bi bilo misliti, da dobri Američani vedno zmagujejo, saj se (pod)zvestno ponašajo, da so premagali nacizem in komunizem... Ta film širi zmotne ideje "new age-a", v katerem se zanikuje onstranstvo in ima pomenljivo vlogo ekologija.

Dogodki so prikazani v prijetni luči in so tehnično dobro izvedeni; to pa je lahko nevarno sporočilo.

Poleg tega pa vsebuje Disneyeva risanka revno kulturno kakovost in celo slabo ekološko propagando.

Sto očno nočemo odsvetovati ali prepovedati ogleda filma. Nanizali smo le nekaj misli, ki lahko pomagajo gledalcu za kritično presojo uspešnice o kralju-levu, ki je navsezadnje s svojo močno propagando predvsem lov na denar, saj morajo producenti zaslužiti kar največ. **g.s.**

Pred razvojem dogodkov v Bosni je razvidno, da današnja evropska civilizacija ne bo rešila tega vprašanja, kajti to bi pomenilo ozdraviti razdvojenost Balkana in Evrope same. Ne smemo se zgražati nad dej-

stvom, da je vojna na Balkanu omadeževala evropsko civilizacijo. Vojno moramo gledati kot razgaljeni del sodobnega sveta; to, česar nas mora biti strah, je, da se to odkrivanje širi. **Julijan Čadek**

Ob izidu knjige Palme mučeništva

Maja prihodnjega leta bo svet obhajal 50-letnico konca druge svetovne vojne v Evropi; na Japonskem se je končala šele meseca avgusta. Slovenci nismo naredili obračuna, koliko je bilo žrtev v tem obdobju. Razmere za to niso še go-dne. Nekaj pa sedaj imamo: obračun, koliko je bilo žrtev med slovenskimi duhovniki od 6. aprila 1941 do septembra 1946. Trije možje so se spravili na to delo in sestavili seznam s kratkim življenjepisom o teh žrtvah. Avtorji knjige, ki ima naslov Palme mučeništva, so lazarist Anton Pust, Zdravko Reven, izseljenski duhovnik, nazadnje nastavljen na škofiji v Ljubljani, in Božidar Slapšak.

Spreme besede knjigi na pot je napisal nadškof dr. Alojzij Šuštar: »Knjiga je bila sestavljena in izdana predvsem v blag spomin našim duhovnikom, ki so končali življenje v tako različnih okoliščinah... Več desetletij se jih na ta način nismo mogli spomniti. Naj vsaj zdaj iz te knjige veje globoko spoštovanje do njih in do njihove žrtve.

V knjigi so imena in kratki podatki o vseh žrtvah. Med temi je nad 120 duhovnikov, nad 60 bogoslovcev in novincev redovnih družb in 43 redovnih bratov. Skupno nad 220 žrtev v času od 6. aprila 1941 do septembra 1946. Prva žrtev je Martin Gaberc, župnik v Gornji Radgoni, ustreljen ob nacističnem

napadu na Jugoslavijo na cvetno nedeljo, 6. aprila 1941, zadnji pa Izidor Zavadlav, zahrbno ubit nad Gorenjim poljem dne 15. septembra 1946. To sta časovno dva mejnika, med njima je še 220 drugih žrtev.

Če listamo po imenih in usodah teh žrtev, vidimo, da so med njimi žrtve nacizma v domovini in po raznih taboriščih, žrtve četnikov in ustašev v Jasenovcu. Največ je seveda tistih, ki so postali žrtev komunistične revolucije in njenega obračunavanja z idejnimi nasprotniki. Poleg duhovnikov izstopa izredno veliko število bogoslovcev in redovnih bratov. Razlog je v tem, da so med vojno po kapitulaciji Italije morali kot mladi fantje izbirati, ali iti k domobrancem ali k partizanom. Večina se je odločila za domobrance. Kot taki so se v maju 1945 umaknili na Koroško in potem bili vrnjeni z Vetrinjskega polja v Slovenijo kot ostali domobranci in skupaj z njimi končali v Teharjih, Kočevskem Rogu ali kje drugje.

Knjiga Palme mučeništva hoče biti spomin in nikakršna obtožba, spomin na leta zmede in medsebojnega obračunavanja. Prav je, da se spominjamo padlih partizanov, padlih vojakov in vseh drugih žrtev človeškega nasilja. Vsem umrlim časten spomin, sodbo pa prepustimo zgodovinarjem, pravični Bog jo je že izrekel. Mi ne sodimo, da ne bomo sojeni!

K. Humar

Tvoj župnik ima sporočilo zate.

Lansko leto so bili darovi, namenjeni za vzdrževanje duhovnikov, v mnogih italijanskih deželah nezadostni. Treba je bilo uporabiti v ta namen del prihodka iz »osem promile« in ga tako odtegniti prvotnemu namenu, to je verski in karitativni dejavnosti. Pomni, da z darovi, ki jih smeš odbiti pri davčni prijavi, lahko vzdržuješ duhovnike v njihovi

oznanjevalni, vzgojni in dobrodelni dejavnosti, namenjeni osebam in družinam kraja, v katerem živiš. Tudi letos pomisli na to. V svoji župniji lahko dobiš ilustrirano tiskovino, ki ti pojasni pomenbost davčno odtegljivih darov. Tiskovini je priložena že naslovljena poštna položnica, s katero lahko nakažeš svoj dar.

Vzdrževanje duhovnikov v Furlaniji Julijski krajini

Znesek, ki je bil potreben za dopolnitev vzdrževanja duhovnikov leta 1993.....	lir 11.902.000.000
Znesek prispevkov z odtegljivimi darovi v letu 1993.....	lir 1.418.000.000
Za leto 1994 bi bilo potrebno zbrati še.....	lir 10.484.000.000

S podporo duhovnikom podpiraš vrednote, v katere veruješ.

Če si o tem prepričan, ne odlašaj s svojim darom.

Dar lahko nakažeš:

- na vsakem poštnem uradu s položnico tekočega poštnega računa št. 57803009 naslovljeno na »Istituto Centrale Sostentamento Clero, via Aurelia 481, Roma«. Že naslovljeno poštno položnico lahko dobiš v župniji;
- dar lahko izročiš neposredno na Škofijskem zavodu za vzdrževanje duhovnikov;
- z bančnim nakazilom na Osrednji Zavod za vzdrževanje duhovnikov v Rimu.

Katoliška Cerkev
CEI Italijanska škofovska konferenca

Visoki jubilej Goriške Mohorjeve družbe

Pogovor s predsednikom GMD msgr. Oskarjem Simčičem

Letos obhaja Goriška Mohorjeva družba sedemdesetletnico svojega delovanja in to je že tako visok jubilej, da ga je vredno dostojno proslaviti. Obenem se spominjamo dvajsetletnice začetka izdajanja Primorskega slovenskega biografskega leksikona, katerega zadnji snopič prihaja na knjižne police prav v teh dneh.

Pogovorili smo se s predsednikom Goriške Mohorjeve družbe msgr. Oskarjem Simčičem, ki je zadnji dve leti vodil GMD. Sam o sebi rad pravi, da je v bistvu samo »izposojeni predsednik«, in skromno dodaja, da je nasledil prof. Butkoviča, ki je bil zares izreden predsednik in zelo delaven človek, ki se je v svojem življenju zelo zavzemal za delovanje GMD.

»Rad bi povedal, da je jubilej zares lepa obletnica. 70 let za koga morda ni veliko; za posameznika pa je to že lepo številko let in ni niti rečeno, da ga vsak dočaka. Proslavljanje visokega jubileja pomeni obnovev zgodovinskega spomina, saj se vedno in povsod proslavlja tisto, kar velja; proslavljajo se vrednote, plemeniti dejanja in vsakodnevno žrtvovanje določenih ljudi. Danes mislimo na vse tiste ljudi, ki so pri Goriški Mohorjevi družbi skozi vsa ta leta delali, se trudili in delovali v prid slovenskega naroda, ker so ga hoteli zlahkno oblikovati. Kajti samo človek, ki nekaj ima, lahko nekaj da in pusti za seboj sled. Vse, kar je bilo ustvarjeno pri GMD, je bilo lepo in dobro. Mirno lahko rečemo, da velja ta misel: Če smo to, kar smo, je tudi zasluga vseh tistih, ki so delovali pri GMD, »začenja svoje razmišljanje msgr. Simčič.

Po krajšem premisleku nadaljuje: »Gotovo se bo marsikdo vprašal, kako to, da ima slovenski narod kar tri Mohorjeve družbe. To je seveda obraz časa in razmer. Goriška Mohorjeva je sicer najmlajša; zato pa ni rečeno, da bi bila kaj manjvredna, saj je opravila neprecenljivo delo. Pomislimo samo na njen nastanek v letu 1924, ko je GMD že imela 12000 članov! Nastanku so botrovala težke razmere, saj je bilo skoraj tretjini Slovencev, ki so ostali pod

Italijo, onemogočeno kupovanje slovenskih knjig. Prehod knjig preko takratne meje pa je postajal vedno težji, končno tudi onemogočen. Takrat so primorski duhovniki videli, da morajo nekaj storiti in zato so ustanovili Goriško Mohorjevo družbo. Njen prvi predsednik je bil Josip Ličen, črniški dekan Alojzij Novak je bil podpredsednik, v odboru so bili še Venceslav Bele, Stanko Stanič in kot edini laik inženir Josip Rustja. GMD je nastala kot bratovščina, se pravi kot združenje vernikov, ki so hoteli širiti slovensko knjigo.

Vprašam ga po številkah. Znano je namreč, da je GMD, ki v Gorici kot založba ni bila sama, tiskala knjige v tisočih izvodih in s tem opravljala izrazito narodno budično nalogo, večkrat je bila celo edini vir za branje in tiskanje slovenskih knjig.

Msgr. Simčič mi pove samo naslednji podatek: »Leta 1927 so, recimo, samo v redni zbirki natisnili 109 tisoč knjig. Mislim, da ta številka lahko pove vse. K temu moram dodati še dejstvo, da je GMD delala pod fašizmom v nemogočih razmerah, saj so jo oblasti nenehoma ovirale pri delu, duhovniki in sodelavci GMD so imeli hišne preiskave, sledile so zaplembe in še in še bi lahko naštevati... Knjige GMD so bile skorajda edino berilo slovenskih družin na Primorskem. Najtežje je bilo na začetku tridesetih let, ko so fašisti zelo pritiskali na vse, kar je bilo slovenskega. Lahko rečem, da je zgodovina GMD med letom 1924 in 1941 tudi zgodovina kalvarije slovenskih duhovnikov na Primorskem pod fašizmom.« Ko naštevava pisatelje, ki so pisali za knjige in povesti GMD, ne moreva mimo Ivana Preglja, Franceta Bevka, Narteja Velikonje, Franca Ksaverija Meška, Janeza Jalna, Franca Saleškega Finžgarja, Filipa Terčelja, Ivana Trinka, Frana Milčinskega, Pavline Paljkove, Franca Jakliča itd.

Msgr. Simčič nadaljuje: »Posebno veliko vlogo je GMD odigrala v vzgoji mladine posebno takrat, ko so pod fašizmom ukinili javno uporabo in učenje slovenskega jezika. Če pa pogledamo na delo-

vanje GMD po drugi vojni, moramo povedati, da je bila takrat glas tistih, ki niso bili priznani kot enakopravni člani slovenske manjšine. GMD je hotela prikazati delovanje in življenje krščanskega dela prebivalcev slovenskega porekla v Italiji in ti ljudje so bili zamolčana komponenta slovenskega naroda. Zato so pri GMD izhajala dela, ki bi sicer ne izšla nikjer drugje. GMD je širila pogled v zamolčani del zamejstva in v zdomstvo. V zadnjem času pa pri GMD izdajamo imenitne knjige pričevanj; pomislimo samo na Aleksandrinke, na Črepinje, na Črniško kroniko.

Z msgr. Simčičem se spomniva še izjemnega dela, ki ga je v zadnjih dvajsetih letih opravljala GMD, izdajanja Primorskega slovenskega biografskega leksikona, v katerega so vključeni skorajda vsi ljudje, ki so se kakorkoli uveljavili in so delovali ali pa bili rojeni na Primorskem. Msgr. Simčič se spominja začetkov takole: »Največjo zaslugo za začetek PSBL imata gotovo msgr. Rudolf Klinec in knjižničar Marijan Breclj, ki sta začetnika tega velikega podviga, ki je bil za GMD morda skoraj predrzen. Leta 1981 pa je uredniško mesto prevzel prof. Martin Jevnikar; tudi snopič, s katerim končujemo PSBL, je uredil on. Pri tem moram povedati, da je veliko pomagal tudi dr. Branko Marušič, ki je zbral izreden krog sodelavcev v Sloveniji. Naj omenim še tiho in nezamenljivo garaško delo prof. Marije Češčut, brez katere bi si rednega izhajanja snopičev PSBL niti ne mogli predstavljati. Od mladih pa je najbolj aktiven tajnik GMD časniki Marko Tavčar.«

Msgr. Simčiča vprašam, kako bo šlo naprej. »Mislim, da bi morali PSBL še izboljšati, izpopolniti in mu najti ustrezno novo pot. Pri GMD pa sedaj posvečamo tudi več pozornosti knjižnim izdajam izven redne letne zbirke. Sicer pa bomo o tem več spregovorili na srečanju in svečani proslavi, ki bo v petek, 9. decembra, v Zavodu svete Družine v Gorici. Na to svečanost zares lepo vabim prijatelje Goriške Mohorjeve družbe in vse ljubitelje dobre knjige!«

Jurij Paljk

KNJIŽNE NOVOSTI

Knjiga Henrika Tume v italijanščini

Te dni je izšla knjiga Henrika Tume z naslovom *Dalla mia vita*. Gre za italijanski prevod knjige velikega slovenskega politika in kulturnika. Ta je izšla po njegovi smrti in v slovenskem jeziku nosi naslov *Iz mojega življenja*. Knjigo je v imenitnem prevodu prof. Marjana Vončina izdala slovenska založba Devin ob znatni denarni podpori goriške Kmečke banke in drugih slovenskih denarnih zavodov.

Za knjigo je dal pobudo Slovenski kulturno rekreacijski mladinski klub SMReK iz Gorice, katerega duša je prof. Ivan Sirk. Prav Sirku gre velika zasluga za izdajo pomembnega dela, ki bo sedaj tudi italijanskemu bralcu na voljo v njegovem jeziku. Pet let je trajala odiseja te knjige, saj je bilo zelo težko najti založnika. Sedaj je knjiga, debela dobrih 460

drobno tiskanih strani. Uvod zanjo je napisal eden najvidnejših poznavalcev slovenske zgodovine v Italiji, prof. Angelo Ara, ki poučuje na univerzi v Pavii.

Prof. Ara v svojem izpiljenem uvodu opisuje Tumovo življenjsko pot in italijanskemu bralcu prikazuje tudi razmere v Gorici in na Goriškem v času Tumovega odvetniškega in političnega ter kulturnega dela v naših krajih. Poudarja, da je bil Henrik Tuma markantna osebnost, ki se je iz preproste družine povzpela do najvidnejših političnih položajev slovenske skupnosti v Gorici, Trstu, predvsem pa na celotnem Goriškem, kjer je preživel zlata leta svojega delovanja. Knjiga je po Arovem mnenju bogat doprinos za boljše poznavanje Gorice, Goriške in naše zgodovine. Henrik Tuma je namreč doživel usodo vseh vidnejših slovenskih izobražencev, ki jih je nastop fašizma pregnal iz Italije skoraj takoj po prvi svetovni vojni.

Knjiga bo gotovo zelo lepo branje za vse naše italijanske someščane, ki o naši zgodovini premalo vedo ali skoraj ničesar. Služila pa bo vsakomur, ki mu še kaj pomeni priznavanje lastnih korenin. Knjigo bodo v Gorici slovesno predstavili v petek, 16. decembra, ob 18. uri v dvorani P. Cocolin v ulici Seminario 7. Na predstavitvi bosta o knjigi in o Tumovem dopisovanju govorila prof. Angelo Ara in dr. Branko Marušič, ki je nedavno izdal Tumova pisma.

Jurij Paljk

Najbolj prodane knjige v Katoliški knjigarni

V Katoliški knjigarni na Travniku zadnje čase vedno več pozornosti posvečajo knjižnim novostim, žal pa med goriškimi slovenskimi bralci ni vedno dovolj odziva. Ker sem mnenja, da danes ljudje premalo kupujejo in še manj berejo knjige, sem spet šel v Katoliško knjigarno in jih povprašal, kako gre s prodajo knjig. Nasmehani Martin mi je povedal, da se sedaj še najbolj prodajajo naslednje knjige:

1. Palme mučeništva Celjske Mohorjeve družbe. Knjigo so številni kupci takoj ob izidu nakupili in sedaj pričakujejo novo pošiljko. O tem delu v Katoliškem glasu poročamo posebej.

2. Kačja roža Alojza Rebule. Uspeh dela openskega pisatelja samo potrjuje, da ga imajo naši bralci radi in tudi to, da ga lahko upravičeno že imamo za slovenskega klasika.

3. Primorski učitelji Minke Lovrenčič Pahor. Knjiga je zgodba o primorskih šolnikih, temeljih naše nedavne zgodovine.

4. Sveto pismo, ekumenska izdaja. Tudi to knjigo so razprodali in v teh dneh pričakujejo nove izvide.

5. Dvanajst velikih Slovencev. Knjigo so spisal različni avtorji, sodi pa na vsako spodobno knjižno polico.

6. Io prete nelle prigioni dell'ex Jugoslavia duhovnika in zapornika Jožka Kraglja. Knjigo so izdali pri založbi Paoline, v slovenščini je nosila naslov *Moje celice*, govori pa o usodi duhovnikov, ki so bili po drugi vojni v Jugoslaviji za zapahi.

7. Krajevna, ledinska in vodna imena v Števerjanu zbiratelj narodnega blaga in časnika Primorskega dnevnika Vlada Klemšeta. Še enkrat: na

knjižni polici bi jo moral imeti in prebrati bi jo moral vsak Bric, da o Števerjancih niti ne govorimo.

8. Slovenski jezik in sporočanje I slovničarja Jožeta Toporišiča. Med nami so še ljudje, ki bi se radi naučili slovenskega jezika.

9. Božična pesem v prozi klasika angleške literature Charlesa Dickensa in Roberta Innocentija, ki je prispeval imenitne ilustracije za knjigo; primeren božični dar.

10. Janko Jež: Brižinski spomeniki v italijanski izdaji založbe Mladika iz Trsta in florentinskega založnika Val-lechi.

Kot dve novosti naj navedemo knjigo tržaškega samotarja in pisatelja Jakoba Renka Spreminjave in še italijansko uspešnico, ki gre prav in sedaj odlično v promet *Fare il presepe*. Knjigo je spisal in bogato opremil z ilustracijami Renzo Zanon. Še tretja zelo dobro prodana knjiga v italijanskem jeziku je *Origami*. Delo je tudi Zanonijevo in nam na zanimiv način prikazuje umetnost izdelovanja čudovitih izdelkov iz papirja.

Upraviteljica Katoliške knjigarne gospa Jerica Humar me je še opozorila, da imajo v zalogi več glasbenih kaset z božičnimi pesmimi, nekaj glasbe imajo tudi na CD - ploščah. Izbral sem štiri: Komorni zbor Ave je zastopan s kaseto in CD-jem *Eno dete je rojeno in Škrinja orehova*. Imajo pa tudi kaseto Fantovskega okteta iz Dornberka *Pohitimo tjakaj v Betlehem* ter kaseto Kvarteta Capris s naslovom *Božično voščilo*. Za vsakogar nekaj torej in še enkrat: berite, berite, berite!

NAŠA GOVORICA

NADA PERTOT

Se se bom povrnila k pravopisnim pravilom, čeprav se mi zdi, da je naša govorna kultura potrebna večje pozornosti. Do pravopisnih pravil čutim že nekak odpor, saj me silno motijo nekatere spremembe in nasilje v zvezi z njimi. Laže mi je, če se danes spet povrnem k napakam, ki jih stalno ponavljamo. Skoraj ne mine dan, da ne bi kjenaleta na sinove, ko bi morali po slovensko reči otroci. Za Italijane so figli sinovi in otroci, mi pa smo v tem primeru bogatejši in moramo ta dva pojma ločevati. Vsi skupaj smo otroci božji, ne pa sinovi božji, kakor sem

neštetokrat prebrala in slišala. Spet me je zbodel v oči stavek: **Očeta je skrbela prihodnost sinov**, čeprav je gotovo mislil tudi na hčerko, ki je bila med njimi. Skrbeli so ga torej otroci. Neverjetno, kako je zašla med nas beseda **praktično**. Tistim, ki jo uporabljajo, se zdi prav gotovo nekaj posebnega in povsod uporabljivega. V slovenščini pa ima beseda **praktično** pomen le v takih stvkih: **Praktično so ponazorili nekatera pravila. Naše delo je lahko praktično ali pa zgolj teoretično. Poznamo tudi zelo praktične ljudi, a tudi veliko nerod.** V nasle-

dnjih primerih, ki so pri nas tako pogosti, pa je boljše praktično nadomestiti s kako drugo besedo. Namesto da bi rekli, da je naše mnenje **praktično** naslednje, bomo raje rekli: Naše mnenje pa je drugačno. V teh dneh smo slišali, da so tudi drugi dijaki **praktično** zasedli sole. Brez praktično stavek prav dovolj pove. Pa še nekaj: Če bomo predolgo spali, **bomo zamudili vlak**, letalo ali avtobus, nikakor pa ga ne bomo izgubili, saj izgubljamo lahko samo **dežnike, rute, denarnice** in v prenesenem smislu tudi **prijatelje, glavo, živce, igro, potrpežljivost, življenje, stavo, čut za odgovornost** in še marsikaj. Našim prednikom so vzeli slovensko šolo, za katero je izgubil marsikdo življenje, naši dijaki pa jo sedaj samo zamujajo.

Še o uspešni izvedbi kantate

V petek in v nedeljo so kantato Oljki izvajali v štandreški cerkvi. Tudi tokrat se je prireditve udeležilo veliko število ljudi

Imenitni koncert goriških pevcev in mladinskega simfoničnega orkestra pod vodstvom odličnega dirigenta Hilarija Lavrenčiča nam je spet dokazal, da je tudi slovenska skupnost v Italiji sposobna organizirati in izvesti velike kulturne prireditve. Take prireditve, kot je bila goriška izvedba kantate Oljki, nismo imeli na Goriškem in v celotnem zamejstvu že dolgo. Profesionalen pristop, imenitno petje pevcev, dobro orkestriranje in zanesljivo Lavrenčičevo vodstvo 160 glasbenikov in pevcev nas opogumljajo za naprej. Izredni obisk ljudi obeh narodnosti pa je samo še potrdilo, da se spleta po tej poti naprej. 1200 ljudi nas je uživalo pod oboki cerkve sv. Ignacija na

Travniku, ki ne slovi po izredni akustiki. Pa vendar si lahko slišal muho med pavzami in posebno še takrat, ko si se predal imenitnemu petju podgorskih pevcev, ki so za oltarjem peli gregorijanske speve. Podobno v Štandrežu. Izreden dogodek, ki mu ga že dolgo ni para.

Prav zato je Gregorčičeva proslava uspela, kajti privabila je toliko ljudi, kot so jih njegove poezije, toliko ljudi, kot jih je bilo na njegovem pogrebu. Izvajalcem čestitamo, ker so nam poklonili izjemen večer profesionalnega petja in užitek, ki nas bo spremljal še kar nekaj časa. Lepih reči namreč dolgo ne pozabimo.

-jp-

Ljubljanski kvartet klarinetov v Doberdolu

Drugi koncert iz niza Mladi zvoki v jesen 1994 je dobil gostoljubno streho v skromni, a akustično hvaležni občinski glasbeni sobi v Doberdolu. Zvoki Ljubljanskega kvarteta klarinetov so v skoraj enournem programu prijetno presenetili zbrane poslušalce, ki so odzivno sledili izvajanju tega za naš prostor nenavadnega instrumentalnega sestava.

Mladostno zagnani, vendar že pro-

fesionalno uglašeni, so mladi klarinetisti (srednja starost 23 let) - Andrej Zupan, Jože Kregar, Aljoša Deferrri, Dušan Sodja - predstavili skladbe sodobnih skladateljev (A. Uhl, F. Farkas, B. Adamič, C. Grundman, T.S. Smith), nekatere originalne, druge v priredbi. Modernistični izraz avstrijskega skladatelja A. Uhla je zaznamovala zelo prefinjena igra vseh štirih pihalcev, medtem ko so Farkasovi Prizori iz Madžarske v barvitosti zvoka zelo sugestivno zaživel v vsem folklornem bogastvu te dežele. Isto velja za Adamičovo Po ribniško.

Koncert je organiziral Slovenski center za glasbeno vzgojo Emil Komel v sodelovanju z doberdolskim Pihalnim orkestrom Kras. Namenjen je bil predvsem mladim, ki študirajo glasbo; se pa žal niso prav izkazala.

-n-n

Dve novici iz Laškega

Tretjega novembra letos je v prostorih slovenskega prosvetnega in rekreativnega društva Jadro v Romjanu predaval jameljski profesor Pavel Orlando o ikonah in njihovem pomenu. O globokih in verskih pomenih ikon je prof. Orlando spregovoril na sedežu društva zelo sproščeno in v lepih besedah razlagal njihov simbolični pomen.

Simbolična sporočila ikon so predvsem v tem, da človeku skušajo posredovati duhovnost in poduhovljene obraze svetnikov in božjih oseb, ki so na njih naslikane. Prav zaradi tega iz večine dobro narejenih ikon diha neka nadnaravna svetost. Prof. Orlando je povedal, da sedaj tudi sam razstavlja svoje ikone v Ricmanjih.

Razstava je v Ricmanjih odprta v Baragovem domu.

14. decembra zvečer pa bo na sedežu društva Jadro v Romjanu svečana predstavitev slovenskega mladinskega raziskovalnega tabora v Laškem, ki ga je v teh najbolj zahodnih slovenskih krajih priredil zgodovinski odsek Narodne in študijske knjižnice iz Trsta.

V Laškem in nasploh na Trziškem je asimilacija Slovencev žal zelo velika in pritisk nanje tudi izredno hud. Kljub temu pa na tem področju, ki sega vsa do Fojana in Štarancana, včasih pa še dlje v furlansko nižino, živi precej Slovencev. Njihova največja hiba je v tem, da med seboj niso preveč povezani. Vlogo veznega in združevalnega člena opravlja na tem področju prav društvo Jadro iz Romjana, ki večkrat prireja zanimive prireditve tudi v Ronkah (Laškem), na katerih se zbirajo tako Slovenci kot Furlani in Italijani.

-jp-

VRH

Mladinski pevski zbor Vrh sv. Mihaela je v ponedeljek, 28. novembra, pripravil zanimivo Gregorčičevo proslavo v spomin na velikega slovenskega ustvarjalca, ki je leta 1904 tudi obiskal vas Vrh sv. Mihaela.

Odziv vaščanov in gostov je bil številan; sledilo je tudi zelo dobro izvajanje mladih recitatorjev in lep pevski nastop domačega mladinskega zbora.

V uvodnem govoru je g. Marko Cotič pozval prisotne, naj bi še naprej čuvali, cenili in gojili slovensko kulturo in s tem izkazovali svojo ljubezen do slovenske pesmi. Dobra raven kulturne ustvarjalnosti mora postati cilj nas vseh. V ta okvir naj sodi tudi delovanje mladinskega zbora, ki želi vzgajati mlade, jih spodbujati k ljubezni do glasbe in slovenske pesmi ter jih družiti v zdravem okolju, da bodo zrasli v zavedne Slovence in odgovorne člane družbe.

Mladi recitatorji so lepo prikazali življenjske »goriškega slavčka«, ki ga je pripravila domačinka Doriana Devetak, v nabito polnih postorih osnovne šole na Vrh sv. Mihaela, kar je za tako majhno vas izreden dogodek. Mladinski zbor je pod vodstvom Marjanke Čevdek občasno popestril celotno predstavo z ljudskimi narodnimi pesmimi. Nastop mladih recitatorjev pa je pripravila Erika Černic.

Proslava se je končala z zakusko in v zadovoljstvu vseh prisotnih. Skupna želja organizatorjev in gledalcev pa je bila, da bi se take kulturne pobude v bodoče še nadaljevale.

* * *

Križ je z vso svojo težo pritisnil na družino Angela Juren in Angela Frandolič. G. Juren je namreč v nekaj dneh izgubil najprej ženo Marico. Ta je že dolgo bolela. Toda zadnje čase je popolnoma obnemogla in dogorela kakor sveča. Njena huda bolezen je prizadela vse sorodnike, mater Zofijo pa še posebej, saj jo je zaradi vsega trpljenja v nedeljo, 6. novembra, zadela kap. Prepeljali so jo v goriško bolnico, kjer je že zvečer umrla. Na drugi strani bolnice pa je počasi ugašala njena hčerka Marica, ki je v četrtek ponoči zapustila to solzno dolino.

Sorodniki so jima stregli z vso ljubeznijo. Radi so se imeli. Zofija in Angel sta preživela skupaj v zakonu kar celih 63 let. Ona je bila po očetu Andreju Frančeskin iz Sel pri Brestovici, po materi Frančiški pa od Boškinov. S tolikimi drugimi je morala med prvo svetovno vojno v begunstvo v Bruck in druge kraje. Saj so bili naši ljudje zaradi krave fronte na Vrh po raznih avstrijskih begunskih taboriščih kot npr. v omenjenem Brucku, na Dunaju, v Deinzendorfu, v Steinklammu, na slovenskem Štajerskem, Dolenjskem, po Vipavskem in še kje. Marica pa je bila še razmeroma mlada; rojena je bila namreč 8.8.1937; poročila se je z Angelom 29.10.1961 kot najmlajša iz družine Juren.

Pogrebov se je udeležilo zelo veliko ljudi. Zofijo smo pokopali v torek, 8., Marico pa v petek, 11. novembra.

Še enkrat izrekamo globoko sožalje vsem tako hudo prizadetim

Cerkveno življenje v Štandrežu

Praznih vseh svetih in spomin vernih duš smo v Štandrežu praznovali tudi letos običajno. Po jutranjih sv. mašah v čast svetim bratom in sestram smo se prvega novembra popoldne zbrali v cerkvi pri molitvi in iz nje v procesiji krenili na naše pokopališče. Ob premlevanju božje besede in petju domačega cerkvenega pevskega zbora smo molili za naše pokojne. G. Karlo je blagoslovil vse grobove, v naslednjih dneh pa se s tiho molitvijo mudil pri vsaki gomili posebej. V večernih urah smo po družinah nadaljevali domače praznovanje in se zvečer udeležili molitve rožnega venca za naše rajne.

ZAHVALNA NEDELJA

Jasno, sončno jutro je privabilo na zahvalno nedeljo v našo cerkev veliko vernikov, ki so hoteli posnemati gobavca iz evangelija po Luku. Bogu smo se zahvalili za darove zemlje in vsakdanji kruh, za življenje, delo in počitek. Med prinašanjem darov so otroci in mladi na položili na oltar darove za evharistijo in sadove zemlje, ki so jih pozneje ponudili svojim potrebnim sovrstnikom. Evharistični obred ni sklenil praznovanja, saj so domači kmetje pripeljali na pometeni in okrašeni trg pred cerkvijo veliko traktorjev in lepo pripravljen voz s poljskimi pridelki. Po blagoslovu kruha, vina, traktorjev in novega vozila PD Štandrež so pevci otroškega zbora zapeli nekaj priložnostnih pesmi. Vsem udeležencem so domači kmetje ponudili štandreško vinsko kapljico in domače koruzni kruh. Trgovci štandreškega središča pa so pogostili zbrano občestvo z odličnim kosilom. Obdelovalci zemlje tudi letos niso bili sebični, saj so zbrane darove zemlje na vozu poklonili našim vzgojnim zavodom. Njim in vsem, ki so pripravili praznični dan, naj bo Bog bogat plačnik.

ZLATA POROKA

Pred petdesetimi leti sta stopila pred oltar v naši cerkvi Jolanda in Mirko Markič. Bog jima je dal doživeti srečni dan zlate poroke, ki sta jo obhajala s hčerama in njunima družinama ter prijatelji in znanci v Štandrežu.

Med bogoslužjem, ki ga je vodil domači župnik, sta obudila lepe in manj lepe spomine zakonskih let in se zanje Bogu zahvalila. Župnijsko občestvo jima ob tej priložnosti iskreno čestita in jima želi, da bi bila še naprej zgled krščanskega zakona vsem, ki ju poznamo.

svojem in želimo tolažbe in moči s krščanskim upanjem na vstajenje.

ž u

* * *

Umrli je pater Fidelis

Priljubljeni pater Fidelis je umrl, pokopali so ga v Ljubljani 6. decembra. Patra Fidelisa se goriški verniki radi spominjajo, saj je bil izreden spovednik pri kapucinih.

Več o njegovem življenju in delu v prihodnji številki Katoliškega glasa.

Peterle v Gorici o pogajanjih z Italijo

Tudi zamejska javnost je dobila priložnost, da se neposredno seznani s podatki in ocenami bivšega slovenskega zunanjega ministra in predsednika Slovenskih krščanskih demokratov Lojzeta Peterle o slovensko-italijanskih odnosih. Porazgovorih v Ogleju in Rimu, ki jih je predsednik vlade Drnovšek ocenil negativno, vlada v Ljubljani pa je sestavila nova pogajalska izhodišča, je bil Peterle v Sloveniji deležen prave sramotilne kampanje. Sam je razhajanja o odnosih z Italijo ocenil kot politični obračun z njim v času pred občinskimi volitvami, ki so bile to nedeljo po vsej Sloveniji. Krožek Anton Gregorčič ga je 23. novembra povabil v dvorano Palace hotela v Gorico, da bi predaval o omenjenih vprašanjih.

Peterle je v svojem nastopu poudaril, da z italijanskim kolegom Martinom ni sklepal kakih sporazumov, temveč je le pripravil osnutek skupne »izjave o namenih«, kaj naj bi ob svojem načrtovanju objavila ministrska predsednika Drnovšek in Berlusconi.

Nadalje je Peterle podčrtal, da nikdar ni pristal na revizijo veljavnih meddržavnih sporazumov, kot so mirovna pogodba, sporazum o memorandumu in rimski sporazum o »zapuščenih imovinih« optantov. Jasno je treba razlikovati med obveznostmi in dejanji »dobre volje«, je še dodal. Sam je zagovarjal mnenje, da se je treba držati evropskih in humanih vidikov tudi glede nepremičnin, za katere se zanima Italija v nekdanji Coni B. Glede prometa z nepremičninami bo treba uveljaviti merila, ki veljajo v Evropski zvezi; če pa se lahko pri tem upoštevajo človeški vidiki nekdanjih prebivalcev in lastnikov, zakaj bi tega ne storili, če ne prestopimo splošnih in načelnih opredelitev? Vsekakor bi morale biti »geste dobre volje« obojestranske, vzajemne, pri čemer bi se italijanska stran obvezala, da kot dejanje dobre volje v kratkem roku uresniči nekaj svojih obveznosti glede slovenske manjšine: predložitev vladnega zaščitnega zakona pred koncem leta, vrnitev Narodnega doma pri Sv. Ivanu, s katero zavlačuje od leta 1954. Če bi tu ne bilo zadovoljivega napredka, bi tudi »slovenska dejanja dobre volje« zastala... Italijanska stran je bila v Ogleju nadalje pripravljena financirati zasebno dvojezično šolo v Špetru v Benečiji, kar bi bilo končno izrecno priznanje Slovencev v videmski pokrajini. Vse to naj bi bil »zaključek« boljšega razmerja z manjšino. Z Martinom pa se je Peterle razgovarjal tudi o državni finančni pomoči za manjšino.

Peterle je ponovil, da se mu je zdel dokument sprejemljiv kompromis, ki naj omogoči, da se »voz pomakne naprej« in da Italija umakne veto na pridruženost članstvo Slovenije v Evropski zvezi.

K. B.

CD plošča »Gallusovo zvočno bogastvo«

Prejšnji teden je končno izšla dolgo pričakovana laserska plošča »Gallusovo zvočno bogastvo«, na kateri je posnetih 15 motetov Jacobusa Gallusa, ki so jih izvajali združeni tržaški slovenski zbori leta 1991 ob priložnosti 400. obletnice Gallusove smrti. Ploščo so predstavili v ponedeljek, 5. t.m., v Peterlinovi dvorani Društva slovenskih izobražencev v Trstu. O njej sta spregovorila urednik glasbenih sporedov Radia Trst A Janko Ban in profesor na papeškem inštitutu za glasbo Ivan Florjanc.

Plošča bi bila morala iziti že pred dvema letoma kot sad sodelovanja med Mladiko in Založništvom tržaškega tiska, a je vsem znana kriza, v katero je zašlo ZTT, to preprečila, tako da je stvar mirovala dobri dve leti. Nato je to nalogo izpeljala Mladika sama, ki je ploščo založila in jo izdala. Za platnico in opremo je poskrbel Graficenter, fotostavek pa je bil izledan v tiskarni Graphart v Trstu.

Kot že rečeno, vsebuje plošča 15 motetov, ki so jih v okviru načrta »Gallusovo zvočno bogastvo« izvedli pevci raznih tržaških zborov, in sicer MePZ Milan Pertot iz Barkovelj, MePZ Primorec-Tabor iz Trebč in z Opčin, Tržaškega mešanega zbora, DPZ Glasbene Matice iz Trsta, DPS in MePZ Vesela pomlad z Opčin, DPZ Vesna iz Sv. Križa, Tržaškega okteta in MoPZ Valentin Vodnik iz Doline. Zborovodje so bili Aleksandra Pertot, Matjaž Šček, Tomaž Simčič, Stojan Kuret, Franc Pohajč, Bogdan Kralj in seveda koordinator celotnega projekta Janko Ban. Skladbe, ki gredo od štiri do štiriindvajsetglasja, pa so: Stetit Iesus in medio, De coelo veniet dominator Dominus, Dicunt infantes Domino laudes, O veneran-

da Trinitas, Iocundare filia Syon, Quo mihi crude dolor, Resonet in laudibus, Ave Maria, gratia plena, Virgines prudentes, O beata Trinitas, te invocamus, Exultate iusti in Domino, Alleluia, Cantate Domino canticum novum, Tribus miraculis ornatum diem, Domine Deus exaudi orationem in Laudate Dominum in sanctis eius.

Plošči so priložena besedila izpod peresa Janka Bana, muzikologa Eda Škulja in Ivana Florjanc. Banov tekst vsebuje predstavitev plošče in bralca oz. poslušalca spominja na uresničitev projekta »Gallusovo zvočno bogastvo« l. 1991. V svojem spisu predstavi Edo Škulj Gallusov življenjepis ter skladateljev opus, Ivan Florjanc pa poda strokovno razlago Gallusovega načina skladanja in predstavi prej navedene motete.

Marsikdo ne bo nikoli pozabil tistih pomladnih dni leta 1991, ko so se Gallusovi koncerti odvijali v Trstu, Gorici in Čedadu (jeseni tudi na Sveti gori, v Ljubljani, Celovcu in Kopru). Laserska plošča »Gallusovo zvočno bogastvo« je pomnik in zagotovilo, da ta pomemben kulturni dogodek ne bo šel v pozabo, obenem pa verna pričevalka tega, kar smo Slovenci v Italiji sposobni ustvariti, če se le nekoliko potrudimo in združimo moči. Ne nazadnje predstavlja plošča tudi prepotrebno oddolžitev več kot 150 pevcem in pevovodjem, ki so temu projektu posvetili leto dni časa, kot nalašč pa prihaja ravno v tem času, ko se ljudje pripravljamo na božične praznike: priložnost imamo namreč, da poklonimo sorodniku ali prijatelju ploščo kot božično darilo, ki bo nedvomno prispevalo k njegovi duhovni in kulturni obogatitvi.

(iž)

Tržaška Cerkev dobi pet novih diakonov

V sredo, 7. decembra, bo v stolnici sv. Justa ob 18.30 g. škof, podelil red diakona petim kandidatom. Štirje med njimi bodo verjetno žeprihodnje leto prejeli mašniško posvečenje, eden pa ostane stalni diakon. Ta je Flavio Gomiselli, star 57 let, poročen, oče dveh sinov, 32 let mornar. Preostala leta svojega življenja želi služiti Cerкви. Dovolil je potrebne študije za diakonsko službo.

Štirje bogoslovci, ki bodo prejeli red diakona, so: Alessandro Cucuzza, Fabio Gollinucci, Paolo Iannaccone in Massimo Suard. Massimo hodi ob sobotah popoldne in ob nedeljah pomagat v Ricmanje župniku Angelu Kosmaču. Njegova pomoč je uspešna, ker kar dobro obvlada slovenski jezik.

Palme mučeništva v DSI

V ponedeljek so v Društvu slovenskih izobražencev predstavili knjigo Palme mučeništva, ki je letos izšla pri Celjski Mohorjevi družbi. O knjigi sta spregovorila Matija Remše in msgr. Zdravko Reven, ki je soavtor knjige. Palme mučeništva govorijo o slovenskih duhovnikih, o katerih je dokazano, da so umrli nasilne smrti od l. 1940 do l. 1962. Knjiga navaja 237 smrt-

nih žrtev zaradi nasilja, ki je prišlo s fašistične, nacistične, komunistične, ustaške in četniške strani. Mednje so všteti tudi bogoslovci in redovniki. Delo želi biti veren pričevalec stvarnosti viharov časa vojne in revolucije na Slovenskem, ko so duhovniki bili preganjani in so padali predvsem zaradi zvestobe svojemu poklicu in krščanski veri. Iz knjige jasno izhaja, da je večino navedenih duhovnikov pomorila komunistična oblast, ki je v Cerкви videla največjega nasprotnika, v veri pa »opij za ljudstvo«.

Razpis za delovno mesto

Državno učiteljske - pedagoške licej A. M. Slomšek v Trstu razpisuje honorirano delovno mesto svetovalca v Središču za informiranje in svetovanje (CIC-OPR št. 309 z dne 9.10.92).

Delovne obveznosti po dogovoru oziroma na finančna sredstva, ki bodo dodeljena šoli.

Pogoji so: 1) državljanstvo ene od držav Evropske zveze; 2) univerzitetna diploma; 3) izkušnje v svetovanju mladostnikom in asistenci zasvojenecem.

Prošnjo z ustreznimi potrdili je treba oddati na tajništvo šole do 12. decembra 1994.

Koncertna sezona GM v polnem teku

Lotošnja abonmajska koncertna sezona Glasbene Matice je v polnem teku. 22. novembra je bil v veliki dvorani Kulturnega doma v Trstu doživet koncert priznane ljubljanske pianistke Tatjane Ognjanović, ki je izvajala skladbe slavka Osterca, Arnolda Schönberga, Johannes Brahmsa in Clauda Debussyja. V petek, 2. t.m., pa se je vedno v tržaškem Kulturnem domu - odvijal drugi abonmajski koncert z nastopom Mladinskega pevskega zbora Maribor, ki ga vodi Karmina Šilec. Zbor deluje že vrsto let in je v svoji zgodovini prejel že vrsto pomembnih priznanj tako doma kot v tujini. Izvajanje mladim mariborskih gostov je na poslušalce naredilo globok vtis ne samo zaradi kakovostne dovršenosti petja, pač pa tudi zaradi izredne sproščenosti pevk, za katere ni bil oder nobena ovira. Občinstvu sta se verjetno najbolj vtisnili v spomin skladbi Nukapianguaq ter Dekliški plesi in pesmi iz Bele Krajine, v katerih so članice MPZ Maribor ne samo pele, pač pa tudi plesale in tako predstavile pesmi v njihovi polni dovršenosti.

Mladika št. 8

V kioskih lahko ponovno dobimo novo številko revije Mladika. Zgodnja Mladika nosi številko 8. Uvodnik je posvečen razmeram v Sloveniji po odstranitvi Peterleta. Avtor uvodnika piše, da levica postopoma prevzema centre oblasti in pelje naprej svoj načrt normalizacije Slovenije, opozicija pa zaradi svoje razcepljenosti ni zmožna se ji upirati. Uvodniku sledi novela Marije Cigale Strah v krvi, zatem pa intervju Zore Tavčar z astronomom Janezom Zorcem iz Pariza. Preberemo si lahko tudi razmišljanje Vojka Arka o slovenski narodnostni skupnosti v Argentini z naslovom Kje domovina si ter vrsto pesmi Andreja Rifla in Irene Žerjal. Veliko informacij o življenju Slovencev v matici, zamejstvu in zdomstvu najdemo v rubriki Antena, ocenjenih pa je tudi veliko književnih in likovnih del.

Zanimivo je brati tudi Mladikino mladinsko prilogo Rast, kjer veliko izvemo o delovanju Slovenskega kulturnega kluba, o dijaškem gibanju ipd. Pomemben je intervju Brede Susi z odgovornim urednikom slovenskih informativnih oddaj Radia Trst A Sašo Rudolfom o televizijskih oddajah v slovenščini, ki bi morale steči ta mesec. Problem slovenske televizije v Italiji je v zadnjih časih sprožil znotraj slovenske manjšine živahno razpravo.

Visoko odlikovanje za glasbenika Zorka Hareja

Zveza kulturnih organizacij Slovenije je v torek, 6. decembra, v Cankarjevem domu v Ljubljani podelila visoko priznanje tržaškemu glasbeniku in humanistu Zorku Hareju. Glasbenik je prejel odličje Zveze kulturnih organizacij Slovenije z zlatim listom. O sami podelitvi in utemeljitvi zanjo bomo več poročali v naslednji številki Katoliškega glasa.

Pokrajinski izvršni odbor SSK o političnem položaju in organizacijskih vprašanjih

Pri pregledu krajevnega političnega položaja je tržaški pokrajinski izvršni odbor na svoji četrtkovi seji ugotovil, da stare in nove politične stranke in skupine še vedno iščejo svoj življenjski prostor v temeljito spremenjeni stvarnosti. To se med drugim odraža v njihovem obnašanju v tržaškem občinskem svetu, ki je trenutno edina večja politična tribuna pri nas, potem ko je bil razpuščen pokrajinski svet in je nastopila komisarska uprava. Torišče merjenja sil je bila nedavna razprava o novi varianti splošnega regulacijskega načrta, pri kateri so vse sile hotele nekaj pridobiti v političnem pogledu. Tako so bili predlagani in sprejeti številni popravki in dopolnila, nekatere zahteve pa prezrte, kar sedaj povzroča nova trenja in polemike. Slovenska skupnost meni, da mora tržaška občinska uprava natančno ugotoviti naravo in obseg sprejetih popravkov in priporočil ter še zlasti sprejetje tistih, ki zadevajo področje vzhodnega in zahodnega Krasa. Če je potrebno, naj občinski svet ponovno o njih razpravlja in glasuje, da bodo stvari jasne in ne bi dopuščale dvomov, kot se v javnih upravah pogosto dogaja.

Na isti seji je pokrajinski izvršni odbor SSK začel z obravnavo organizacijskih vprašanj pri stranki, od ustrezne rešitve katerih bosta v marsikaterem pogledu odvisna obseg in učinkovitost njenega delovanja. Glavna naloga stranke v prvi polovici prihodnjega leta je priprava na volitve za obnove občinskih svetov in izvolitev novih županov v občinah Zgonik, Repentabor in Dolina. Obenem z občinskimi bodo verjetno tudi volitve novega pokrajinskega sveta. Zadevne krajevne sekcije morajo čimprej začeti z delom v tej smeri. O tem in drugih vprašanjih se bo vodstvo stranke v kratkem srečalo s krajevnimi predstavniki za oblikovanje načrta delovanja.

Govor je bil tudi o sodelovanju mladih v okviru njihove sekcije, ki ga je potrebno poživiti. V tem pogledu velja poudariti nenadomestljivo vlogo mladinske organizacije za oblikovanje narodne in politične zavesti pri pripadnikih mlajšega rodu. Nedavna javna manifestacija

ob 40-letnici vrnitve Italije v Trst in urejena zasedba šol dokazujeta željo in voljo mladih po javnem nastopanju.

Scognamiglio odgovoril Močniku

Prejšnji teden je prišlo na sedež Slovenske skupnosti pismo predsednika italijanskega senata Carla Scognamilia, naslovljeno na tržaškega tajnika SSK Petra Močnika. Scognamiglio je Močniku pisal v zvezi s spomenico, ki jo je izročil tajnik SSK predsedniku senata 26. oktobra letos, ko se je le-ta mudil v Trstu ob priložnosti proslavljanja 40-letnice vrnitve Italije v Trst in v kateri se opozarja na nerešene probleme slovenske manjšine v Italiji.

V pismu Scognamiglio ponavlja, kar je že tedaj izjavil, da je treba vse energije posvetiti iskanju pravične in dokončne rešitve še odprtih vprašanj, ki tarejo sleherno manjšino v Italiji. Za to, piše Scognamiglio, se bo tudi sam osebno zavzemal.

Predsednik senata nadalje obvešča Močnika, da je spomenico SSK izročil predsedniku senatne komisije za ustavna vprašanja senatorju Corasantiu. Le-ta bo ostale člane komisije, ki se ukvarja tudi z manjšinsko problematiko, seznanil z vsebino spomenice.

SSK poziva k skupnemu proslavljanju 50-letnice osvoboditve

24. novembra se je sestalo deželno tajništvo Slovenske skupnosti, ki je med drugim obravnavalo tudi bližajočo se 50. obletnico konca 2. svetovne vojne in zmage nad nacifašizmom. V tem smislu je SSK prejšnji teden izdala tiskovno poročilo, v katerem poziva vse slovenske organizacije, naj Slovenci v Italiji skupno proslavimo to za nas zelo pomembno obletnico. Proslavo bi lahko organizirali skupaj z italijanskimi demokratičnimi organizacijami. Vsekakor bo SSK prinesla svoj predlog tudi na bodoča srečanja za skupno predstavništvo Slovencev v Italiji.

ZVEZA CERKVENIH PEVSKIH ZBOROV
in ŠENTJAKOBSKO KULTURNO DRUŠTVO
vabita na predvajanje kantate za soliste, zbor in orkester

OLJKI

Besedilo Simon Gregorčič
Glasba Hugolin Sattner
Izvajajo: Mirjam Pahor, sopran
Patrizia Belloni, mezzosopran
Aleksander Švab, bas

Zbori: F.B. Sedej, Hrast, Podgora in pevci zborov Štandrež, Rupa Peč, M. Filej, Alenka in L. Bratuž; mladinski simfonični orkester
Dirigira Hilarij Lavrenčič
Sobota, 10. decembra, ob 20.30 v cerkvi sv. Jakoba v Trstu

Nedelja, 11. decembra, ob 16. uri
v Domu Jakoba Ukmarja v Škednju

proslava ob 30-letnici Doma

Hvaležni smo vsem dobrotnikom za podporo in pomoč

Nov odbor Duhovske Zveze

V sredo, 30. novembra, so tržaški duhovniki izvolili nov odbor za leto 1995. Za predsednika je bil izvoljen g. Tone Bedenčič, odborniki so gg. Žarko Škerlj, Rafael Slejko in Jože Špeh.

ŠIRI KATOLIŠKI GLAS

obvestila

SOVENSKO STALNO GLEDALIŠČE - Edvard Kocbek: **GLOBOKO ZGORAJ ALI VISOKO SPODAJ**, pesniški večer. Izbor in režija Vladimir Jurc. Premiera v soboto, 10. decembra, ob 20.30. Ponovitev v nedeljo, 11. decembra, ob 16. uri.

SLOVENSKO STALNO GLEDALIŠČE - Vinko Möderndorfer

fer: **TRANSVESTITSKA SVATBA**. Krstna uprizoritev, režija Vinko Möderndorfer. V ponedeljek, 12. decembra, ob 16. uri (ABONMA RED I). V torek, 13. decembra, ob 16. uri (ABONMA RED G).

GORIŠKA MOHORJEVA DRUŽBA bo svojo knjižno zbirko za leto 1995 predstavila v petek, 9. decembra, ob 11.30 na Travniku v Gorici v galeriji Katoliške knjigarne. Isti dan pa bo popoldan slovesna proslava ob sedemdesetletnici GMD in ob zaključku Primorskega slovenskega biografskega leksikona. Slovesnost bo ob 17. uri v prostorih Zavoda svete Družine v Gorici v ulici Don Bosco 66. Vabljeni vsi ljubitelji dobre knjige in prijatelji Goriške Mohorjeve družbe!

SLOVENSKA VINCENCIJEVA KONFERENCA IN KLUB PRIJATELJSTVA vabita k pripravi na Božič s sv. mašo, ki bo v četrtek, 15. decembra, ob 16. uri pri šolskih sestrah pri Sv. Ivanu, ul. delle Docce 34 v Trstu. Sledila bo družabnost.

V PETEK, 16. DECEMBRA, BO V GORICI v dvorani P. Cocolin v ulici Seminario 7 ob 18. uri PREDSTAVITEV ITALIJANSKEGA PREVODA SPOMINOV HENRIKA TUME Iz mojega življenja-Dalla mia vita. Knjigo bo predstavil prof. Angelo Ara z univerze v Pavii, o Tumovi korespondenci pa bo govoril dr. Branko Marušič. Srečanje organizirata SMReKK in študijski krožek Senatore A. Rizzati.

SLOVENSKI CENTER ZA GLASBENO VZGOJO Emil Komel vljudno vabi na božična notranja nastopa, ki bosta 16. decembra 1994 ob 19. uri v Sedejevem domu v Števerjanu in 20. decembra 1994 ob 20. uri v Gregoričičevem domu v Štandrežu.

Čestitke

Robertu Šturmanu iskreno čestita ob uspešno opravljeni diplomii iz zgodovine cerkveni pevski zbor *No-vega sv. Antona - Trst*.

Katja Sedmak iz Trsta je prejela iz rok predsednika Italije Luigija Scalfara visoko državno odlikovanje »Alfiere del lavoro«, ki ga podeljujejo vsako leto 25 najboljšim dijakom iz vse države.

Sedmakova je letos maturirala na slovenskem liceju France Prešeren v Trstu s šestdesetico in je imela vsa študijska leta odlične uspeh. Kmno-gim čestitkam se pridružuje tudi uredništvo Katoliškega glasa.

ZAHVALA

Vsem, ki so mi stali ob strani z molitvijo in moralno oporo v težki življenjski preizkušnji, se želim iskreno in iz srca zahvaliti.

A.F. Podveršič z družino

ZAHVALA

Šolske sestre iz Zavoda sv. Družina se toplo zahvaljujejo župniji Rupa za darove ob zahvalnici.

Za jasne pojme

- Katera je razlika med italijanskim in nemškim peklom?

- Ne vem!

- V nemškem peklu je tako: po visokih lestvah te pripeljejo v velik kotel, poln vrelega olja in te vržejo vanj.

- Kakšen je pa italijanski?

- No, v italijanskem peklu te prav tako pripeljejo po visokih lestvah v velik kotel, poln vrelega olja in te vržejo vanj.

- Katera je potemtakem razlika med nemškim in italijanskim peklom?

- Razlika je pač v tem, da je eden od dveh italijanski: enkrat manjka kotel, drugič olje, spet drugič vžigalice...

* * *

- Katera je pa razlika med nebesi in peklom?

- Maah...

- V nebesih je italijanska kuhinja, angleška policija in nemška administracija.

- Kaj pa v peklu?

- V peklu pa je angleška kuhinja, nemška policija in italijanska administracija...

DAROV

Za cerkev na Vrhu: Angel Frandolič z družino v spomin na ženo odn. mamo Marico 100.000; Joško Černic z družino in tastom v spomin na Marico 50.000; druž. Fantin v spomin na Zofijo in Marico 100.000; mož Angel in hčere v spomin na Zofijo Juren 250.000; oče Angel in sestre v spomin na Marico 250.000; Pavla Grilj 60.000; sestrične in bratranec Zotti namesto cvetja na grob Marice 6 sv. maš; Marija Moro iz Trevisa namesto cvetja na grob Marice Juren-Frandolič 10.000 lir.

Za sovedenjsko cerkev: v spomin na pok. soseda Zelo Francka Tomsic 20.000; Marija Pelicon 20.000; druž. P. Davorin 20.000; druž. T. Zlatka 20.000; Fani Češut 20.000; N.N. 150.000; Tomsic 200.000; N.N. 50.000; Marija Pelicon 100.000 in 50.000 lir za župnišče.

Za nagrobni spomenik g. Albina Germeka: N.N. 50.000; F.V. 100.000 lir.

Za slov. misijonarje: N.N. Podgora 50.000; N.N. 50.000 lir.

Za krvodajalce v Sovodnjah: Joško Černic z družino in tastom v spomin na Marico 50.000 lir.

Za ŠD Soča: Joško Černic z družino in tastom v spomin na Marico 50.000 lir.

Za misijon p. Kosa: N.N. 15.000; hči Pepka ob 1. obletnici smrti Alojzije Škerlavaj 20.000 lir.

Za Katoliški glas: ob pogrebu moža Borisa daruje gospa Zdenka Tomažič 100.000 lir.

Za misijonarja I. Štanta: N.N. 100.000 lir.

Amelija Pangos daruje ob svojem rojstnem dnevu in godu po 50.000 lir za Sveto goro in za Marijin dom v Rojanu.

Za semenišče v Vipavi: E.F. 100.000 lir.

Rupa. Za cerkev: Edi Pavletič 40.000 lir.

Za popravilo zvonov v Štandrežu: Lorenza in Poldo Gomišček 100.000; Ida in Lojze Pisk 50.000; Ana Brajnik 50.000; Ana in Sandra Marvin 30.000; Pepca Pavlin 20.000; Ladi Makuz z družino 30.000; Vojko Zavadlav 100.000; Tomažič-Schettino 100.000; Vilko Nanut 50.000; Meri Rijavec 20.000; Jožefa Zavadlav 25.000 lir.

Za Števerjanski cerkveni pevski zbor: v spomin na + Francko Hvala - N.N. 50.000 lir.

Za lačne po svetu: Srečko Pavletič in Milijan Kogoj, namesto plačila 50.000 lir.

Za cerkev na Sv. gori: N.N. Podgora 100.000 lir.

Gabrje. Za cerkev: Devetak 50.000 lir.

Za cerkev sv. Ivana: namesto cvetja na grob Gizele Vižintin vd. Devetak sorodniki in prijatelji iz Brd 200.000 lir; v spomin na pok. Zdenka Spazzapana družini Komel Lojze in Komel Pavla 100.000 lir.

Za slov. misijonarje: slovenska duhovnija 755.000; N.N. 1.000.000 lir.

Za kapelico na Lajšah: N.N. 50.000 lir.

Za Katol. dom: Marijne sestre, Gorica 2.500.000 lir.

Za cerkev sv. Ivana: namesto cvetja na grob pok. Zdenka Spazzapana daruje SZ Olympia I. div. M. 110.000 lir.

Za misijonarje na Madagaskarju: N.N. daruje 200.000 lir.

Kristina Bizjak za Katoliški glas 250.000 za kapelo pri Domju 300.000 lir.

Za cerkev v Ricmanjih M.B. Trst 300.000 lir.

V spomin na pokojnega Justa Pisani-Piščanca: žena Ana za rojanski Marijin dom 200.000, za Katoliški glas 100.000 in za slovenske skavte v Rojanu 100.000; Angela in Milena v spomin pok. strica in svaka za rojansko cerkev 50.000; nečaki za slovensko cerkveno občestvo v Rojanu 205.000 lir.

Družina Rudež-starejša daruje za Katoliški glas 20.000 lir namesto cvetja na grob Katarine Vončina.

Za cerkev v Ricmanjih: Mery Cheber, Ricmanje, v spomin na pok. mamo Zofijo Žuljan 100.000 lir.

Za kapelo sv. Leopolda Mandića pri Domju: Mery Cheber, Ricmanje, v spomin na pok. mamo Zofijo Žuljan 100.000; Barut Nada, Lakotiče 50.000; druž. Stroligo, Domjo, z zahvalo in prošnjo za zdravje 100.000 lir.

V spomin na pok. Justa Pisani-Piščanca darujejo: žena Ana za rojanski Mariji dom 200.000, za Katol. glas

KATOLIŠKI GLAS

Tednik

List je nastal po združitvi goriškega tednika »Slovenski Primorec« in tržaškega »Teden«. Prva številka »Katoliškega glasa« je izšla 2. februarja 1949.

Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949

Glavni in odgovorni urednik: Dušan Jakomin

Izdaja: Zadruga Goriška Mohorjeva Riva Piazzutta, 18 - Gorizia - P.I. 00480890318

Tiska: Tiskarna Budin

Riva Piazzutta, 18 - Gorizia

Letna naročnina v lirah:

Italija	55.000
Slovenija	55.000
inozemstvo	80.000
zračna pošta	100.000

Oglasi in osmrtnice: 1 modulo (5 cm višine v enem stolpcu) 45.000 lir + 19% IVA. Možno so sestave z več enako velikimi moduli, ne pa vmesne mere.

Član:

ZDRUŽENJE ITALIJANSKEGA PERIODIČNEGA TISKA

ZVEZA ITALIJANSKIH KATOLIŠKIH TEDNIKOV

Revija otroških in mladinskih zborov

Mala Cecilijanka

bo letos v Kulturnem domu v Gorici dne 8. decembra ob 15.30.

Prireja jo Združenje cerkvenih pevskih zborov - Gorica.

V četrtek, 8. decembra, si bosta obljubila večno zvestobo Mirjam in Matjaž. Slovenski goriški skavti jima želimo, da bi bila njuna skupna življenjska pot Bogu všeč in vsem nam v spodbudo.

SZSO-SGS

SKD HRAST vabi na občni zbor, ki bo v sredo, 14.12., ob 20. uri v župnijski dvorani v Doberdobu.